

ตารางเปรียบเทียบ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535

และร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ....

ฉบับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเปิดรับฟังความคิดเห็นทางเว็บไซต์ วันที่ 22 กันยายน – 7 ตุลาคม 2565

ร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับรับฟังความคิดเห็นในเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา:

<https://www.krisdika.go.th/th/detail-law-draft-under-consideration-by-the-office-of-the-council-of-state?billCode=373&type=billMain>

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.

หลักการ: ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

เหตุผล: โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 ยังมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และกลไกและมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม การควบคุมมลพิษ และความรับผิดชอบทางแพ่งภายใต้กฎหมายปัจจุบัน ไม่เพียงพอในการแก้ไขปัญหาด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อมซึ่งทวีความรุนแรงขึ้น สมควรปรับปรุงบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการป้องกันมลพิษและความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของบุคคล ตลอดจนเพื่อให้เกิดการส่งเสริม รักษา คุ้มครอง ฟื้นฟู และเยียวยาคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประชาชนเข้าใจและตระหนักถึงคุณค่าถึงเรื่องสิ่งแวดล้อม โดยสอดคล้องกับหลักกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ ได้แก่ หลักป้องกัน หลักระวังไว้ก่อน หลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย และหลักความโปร่งใสและการมีส่วนร่วม และเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนได้มีส่วนร่วมกับภาครัฐในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวมทั้งขยายขอบเขตการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ให้สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีพันธผูกพันกับการป้องกันแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. 2535	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.... ฉบับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	หมายเหตุ/ข้อสังเกต
<p>โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p>	<p>โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา 26 ประกอบกับมาตรา 30 มาตรา 33 มาตรา 37 และมาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์สาธารณะในการบริหารจัดการ คุ้มครอง และรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ และการมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีอันจะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศ และประชาชนมีสุขภาพอนามัยและสภาพแวดล้อมที่ดีต่อการดำรงชีพ และอยู่อาศัย ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 26 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p>	
<p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ”</p>	<p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.”</p>	

<p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหก สิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้น กำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	
<p>มาตรา 3 ให้ยกเลิก</p> <p>(1) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. 2518</p> <p>(2) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521</p> <p>(3) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2522</p>	<p>มาตรา 3 ให้ยกเลิก</p> <p>(1) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. 2535</p> <p>(2) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561</p>	
<p>มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“สิ่งแวดล้อม” หมายความว่า สิ่งต่าง ๆ ที่มีลักษณะทาง กายภาพและชีวภาพที่อยู่รอบตัวมนุษย์ซึ่งเกิดขึ้นโดยธรรมชาติและสิ่ง ที่มนุษย์ได้ทำขึ้น</p> <p>“คุณภาพสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า คุณภาพของธรรมชาติ อัน ได้แก่ สัตว์ พืช และทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ และสิ่งที่มีมนุษย์ได้ทำขึ้น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชนและความสมบูรณ์ สืบไปของมนุษยชาติ</p>	<p>มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“สิ่งแวดล้อม” หมายความว่า สิ่งต่าง ๆ ที่มีลักษณะทาง กายภาพและชีวภาพที่อยู่รอบตัวมนุษย์ทั้งที่เกิดโดยธรรมชาติและสิ่ง ที่มนุษย์ได้ทำขึ้น ซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตหรือกลุ่มของสิ่งมีชีวิตและ กิจกรรมของมนุษย์เป็นต้นว่า บรรยากาศ ดิน น้ำ หรือ ทรัพยากรธรรมชาติที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต</p> <p>“คุณภาพสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า สภาวะที่แสดงถึง คุณภาพของสิ่งแวดล้อม อันเป็นประโยชน์ต่อการ ดำรงชีพของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ</p>	

<p>“กองทุน” หมายความว่า กองทุนสิ่งแวดล้อม</p> <p>“มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า ค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำ อากาศ เสียง และสภาวะอื่นๆ ของสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>“มลพิษ” หมายความว่า ของเสีย วัตถุอันตราย และมลสารอื่นๆ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่ถูกปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือภาวะที่เป็นพิษภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้ และให้หมายความรวมถึง รังสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือน หรือเหตุรำคาญอื่นๆ ที่เกิดหรือถูกปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษด้วย</p> <p>“ภาวะมลพิษ” หมายความว่า สภาวะที่สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงหรือปนเปื้อนโดยมลพิษซึ่งทำให้คุณภาพของสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง เช่น มลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ มลพิษในดิน</p>	<p>“การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า กระบวนการศึกษาและประเมินผลที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้มีการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยผ่านกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อกำหนดมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบดังกล่าว ผลการศึกษาเรียกว่า รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม</p> <p>“มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า มาตรฐานคุณภาพน้ำ อากาศ เสียงและความสั่นสะเทือน ดิน ตะกอนดิน และสิ่งแวดล้อมเรื่องอื่น ๆ ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>“มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด” หมายความว่า ค่ามาตรฐานที่ใช้เป็นเกณฑ์ สำหรับควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ ออกสู่สิ่งแวดล้อมในรูปแบบของความเข้มข้น อัตราการปลดปล่อย หรือหน่วยอื่นใดตามรูปแบบทางวิชาการของสารหรือลักษณะต่าง ๆ ที่กำหนดไว้และสามารถตรวจวัดหรือประเมินได้ และหลักเกณฑ์หรือวิธี</p>	
--	--	--

<p>“แหล่งกำเนิดมลพิษ” หมายความว่า ชุมชน โรงงาน อุตสาหกรรม อาคาร สิ่งก่อสร้าง ยานพาหนะ สถานที่ประกอบกิจการใดๆ หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของมลพิษ</p> <p>“ของเสีย” หมายความว่า ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือวัตถุอันตรายอื่นใด ซึ่งถูกปล่อยทิ้งหรือมีที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลวหรือก๊าซ</p> <p>“น้ำเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นของเหลว รวมทั้งมลสารที่ปะปนหรือปนเปื้อนอยู่ในของเหลวเหล่านั้น</p> <p>“อากาศเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นไอเสีย กลิ่นคาว ก๊าซ เขม่า ฝุ่นละออง เถ้าถ่าน หรือมลสารอื่นที่มีสภาพละเอียดบางเบาจนสามารถรวมตัวอยู่ในบรรยากาศได้</p> <p>“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุระเบิดได้ วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ และวัตถุเปอร์ออกไซด์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุกำมันตรังสี วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุ</p>	<p>ปฏิบัติในการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด และจะ กำหนดวิธีการตรวจวัดด้วยก็ได้</p> <p>“มลพิษ” หมายความว่า ของเสีย หรือสารใด ๆ จากแหล่งกำเนิดมลพิษที่ก่อให้เกิด หรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือภาวะที่เป็นพิษภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ และให้หมายความรวมถึง รังสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือน อากาศเสีย ฝุ่นละออง หรือเหตุรำคาญอื่น ๆ ที่เกิดหรือถูกระบายหรือปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษด้วย</p> <p>“ของเสีย” หมายความว่า ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือวัตถุอันตรายอื่นใด ซึ่งถูกปล่อยทิ้งหรือมีที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลว หรือก๊าซ</p> <p>“น้ำเสีย” หมายความว่า น้ำที่มีการปนเปื้อนด้วยสิ่งใด ๆ ที่ อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ</p> <p>“อากาศเสีย” หมายความว่า อากาศที่มีการปนเปื้อนด้วยสิ่งใด ๆ ที่อยู่ในสภาพเป็นไอเสีย กลิ่นคาว ก๊าซ เขม่า ฝุ่นละออง เถ้าถ่าน</p>	
---	---	--

<p>กัศกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็น เคมีภัณฑ์ หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม</p> <p>“เหตุรำคาญ” หมายความว่า เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข</p> <p>“โรงงานอุตสาหกรรม” หมายความว่า โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน</p> <p>“อาคาร” หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร</p> <p>“ยานพาหนะ” หมายความว่า รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ เรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยและอากาศยานตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ</p> <p>“ผู้ควบคุม” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำการควบคุม ตรวจสอบ วิเคราะห์ ดำเนินการ และบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสียหรืออุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้สำหรับการควบคุม บำบัด หรือกำจัดมลพิษอื่นใด ซึ่งเจ้าของหรือผู้</p>	<p>หรือสารอื่นที่มีสภาพละเอียดบางเบาจนสามารถรวมตัวอยู่ในบรรยากาศได้</p> <p>“แหล่งกำเนิดมลพิษ” หมายความว่า แหล่งที่มาของมลพิษซึ่งอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ</p> <p>“ภาวะมลพิษ” หมายความว่า สภาวะที่สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงหรือปนเปื้อนโดยมลพิษซึ่งทำให้คุณภาพสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง</p> <p>“ยานพาหนะ” หมายความว่า</p> <p>(๑) รถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถพ่วง รถบดถนน รถแทรกเตอร์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์</p> <p>(๒) เรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยและแพ ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของมลพิษ</p> <p>(๓) อากาศยานตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ</p> <p>(๔) เครื่องจักรกลอื่นที่เคลื่อนที่ได้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	
--	--	--

<p>ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษจัดสร้างให้มีขึ้นเพื่อการบำบัดน้ำเสีย กำจัดของเสียหรือมลพิษอื่นใดด้วยการลงทุนและเสียค่าใช้จ่ายของตน เอง</p> <p>“ผู้รับจ้างให้บริการ” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ เป็นผู้รับจ้างทำการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย หรือตรวจสอบ คุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>“เขตอนุรักษ์” หมายความว่า เขตอุทยานแห่งชาติ เขต รักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตสงวนเพื่อการท่องเที่ยว และเขตพื้นที่คุ้มครอง อย่างอื่นเพื่อสงวนและรักษาสภาพธรรมชาติตามที่มีกฎหมายกำหนด</p> <p>“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า</p> <p>(1) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล</p> <p>(2) ประธานสุขาภิบาล สำหรับในเขตสุขาภิบาล</p> <p>(3) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วน จังหวัด</p> <p>(4) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขต กรุงเทพมหานคร</p>	<p>“โรงงานอุตสาหกรรม” หมายความว่า โรงงานตามกฎหมาย ว่าด้วยโรงงาน</p> <p>“ผู้ควบคุม” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ ทำการควบคุม ดูแล ตรวจสอบ วิเคราะห์หรือ ดำเนินการอื่นเกี่ยวกับระบบบำบัดหรือกำจัดมลพิษ รวมทั้งใช้การ จัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใดที่แหล่งกำเนิดมลพิษจัดให้มีขึ้น</p> <p>“เขตอนุรักษ์” หมายความว่า อุทยานแห่งชาติ เขตรักษา พันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายเลนอนุรักษ์ และเขตพื้นที่ คุ้มครองอย่างอื่น เพื่อสงวนและรักษาสภาพธรรมชาติ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>“กองทุน” หมายความว่า กองทุนสิ่งแวดล้อม</p> <p>“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีกฎหมาย จัดตั้ง</p> <p>“จังหวัด” หมายความรวมถึงกรุงเทพมหานครด้วย</p>	
---	---	--

<p>(5) ปลัดเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา</p> <p>(6) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครองท้องถิ่น อย่างเป็นทางการ นอกเหนือจาก (1) ถึง (5) ข้างต้น ที่ได้รับการประกาศ กำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการนั้น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น</p> <p>“เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งให้ปฏิบัติการเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กร บริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มี กฎหมายจัดตั้ง</p> <p>“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้บริหารองค์กร ส่วนท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าคณะผู้บริหารท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง</p> <p>“ผู้บริหารกองทุน” หมายความว่า ผู้ที่ ทำหน้าที่บริหารกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“พนักงานกองทุน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้าง ตามสัญญาจ้าง โดยได้รับค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณของกองทุน</p> <p>“เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งให้ปฏิบัติการเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	
---	--	--

	“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
มาตรา 5 ในกรณีที่บทบัญญัติใดในพระราชบัญญัตินี้อ้างถึง จังหวัดหรือกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ หมายความรวมถึงกรุงเทพมหานครหรือให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่า ราชการกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณีด้วย		
	หมวด 1 บททั่วไป	
	มาตรา 6 พระราชบัญญัตินี้มีความมุ่งหมายเพื่อให้มี การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อการดำรงชีพของมนุษย์ ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม โดยให้มีการใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อม ด้วยความระมัดระวังและเป็นไปด้วยความยั่งยืน และมีการบริหาร จัดการปัญหาภาวะมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อมนุษย์และระบบนิเวศ อย่างมีบูรณาการตามมาตรฐานวิชาการ รวมทั้งสนับสนุนการมีส่วนร่วม ร่วมของประชาชน ชุมชน ผู้ประกอบการ และหน่วยงานของรัฐในการ ร่วมดำเนินการตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัตินี้	
	มาตรา 7 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมทั่วราชอาณาจักร ตลอดจนเขต เศรษฐกิจจำเพาะ เขตไหล่ทวีป และทะเลหลวงที่ประเทศไทยมีสิทธิ และหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตราบเท่า	

	<p>ที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายระหว่างประเทศหรือความตกลงที่ทำกับต่างประเทศ</p>	
<p>มาตรา 6 เพื่อประโยชน์ในการร่วมกันส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของชาติ บุคคลอาจมีสิทธิและหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) การได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการในเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เว้นแต่ข้อมูลหรือข่าวสารที่ทางราชการถือว่าเป็นความลับเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือเป็นความลับเกี่ยวกับสิทธิส่วนบุคคล สิทธิในทรัพย์สิน หรือสิทธิในทางการค้า หรือกิจการของบุคคลใดที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย</p> <p>(2) การได้รับชดใช้ค่าเสียหาย หรือค่าทดแทนจากรัฐ ในกรณีที่ได้รับ ความเสียหายจากภัยอันตรายที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษ อันมีสาเหตุมาจากกิจการหรือโครงการใดที่ริเริ่ม สนับสนุนหรือดำเนินการโดยส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ</p> <p>(3) การร้องเรียนกล่าวโทษผู้กระทำความผิดต่อเจ้าพนักงานในกรณีที่ได้พบเห็นการกระทำใดๆ อันเป็นการละเมิด หรือฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ</p>	<p>มาตรา 8 ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมาย พระราชบัญญัตินี้รับรองสิทธิของบุคคลและกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคคลและหน่วยงานของรัฐ ในเรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมดังต่อไปนี้</p> <p>(1) บุคคลมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และคุณภาพสิ่งแวดล้อม เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารของราชการนั้นถือว่าเป็นความลับเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือเป็นความลับเกี่ยวกับสิทธิส่วนบุคคล สิทธิในทรัพย์สิน หรือสิทธิในทางการค้า หรือกิจการของบุคคลใดที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย</p> <p>(2) บุคคลมีสิทธิได้รับการแก้ไข เยียวยา หรือช่วยเหลือจากรัฐ ในกรณีที่ได้รับ ความเสียหายจากภัยอันตรายที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษ หรือภาวะมลพิษ อันมีสาเหตุมาจากกิจการหรือโครงการที่ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐ</p> <p>(3) บุคคลมีหน้าที่ชดใช้ค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทนเมื่อก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม</p>	<p>เปลี่ยนจาก “อาจมีสิทธิและหน้าที่” เป็น “รับรองสิทธิของบุคคลและกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคคลและหน่วยงานของรัฐ”</p>

<p>(4) การให้ความร่วมมือและช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>(5) การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยเคร่งครัด ทั้งนี้ ตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายว่าด้วยการนั้นบัญญัติไว้</p>	<p>(4) บุคคลมีสิทธิร้องเรียนกล่าวโทษผู้กระทำผิดต่อเจ้าพนักงานในกรณีที่ได้พบเห็นการกระทำใด ๆ อันเป็นการละเมิดหรือฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>(5) บุคคลและหน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่ร่วมมือในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>(6) บุคคลและหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องคาดการณ์และหลีกเลี่ยงการก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมที่ตนก่อขึ้น และแก้ไขหรือเยียวยาความเสียหายให้ดีขึ้นเนื่องมาจากปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ก่อขึ้น</p> <p>(7) หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เคารพต่อหลักระวางไว้ก่อน รวมทั้งจะต้องดำเนินการให้มีวิธีการบริหารความเสี่ยงอย่างเพียงพอ โดยคำนึงถึงผลต่อเศรษฐกิจ สังคม และความเป็นธรรมในสังคมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว</p> <p>(8) หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในกระบวนการตัดสินใจที่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการรับผิดชอบต่อสังคม</p>	
--	---	--

	<p>(9) หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่สนับสนุนการกำหนดนโยบายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่คำนึงถึงระบบนิเวศอย่างสมดุลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคมในการจัดทำนโยบายสาธารณะของรัฐ</p> <p>(10) หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ให้การศึกษาและฝึกอบรมเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและจัดให้มีการวิจัยและเสนอนวัตกรรมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ</p>	
	<p>มาตรา 9 หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่สร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม และอยู่บนพื้นฐานของหลักความยั่งยืนที่คำนึงถึงระบบนิเวศ ตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน</p>	
<p>มาตรา 7 เพื่อเป็นการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้องค์กรเอกชนซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย หรือกฎหมายต่างประเทศที่มีกิจกรรมเกี่ยวข้องโดยตรงกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม หรือนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และมีได้มีวัตถุประสงค์ในทางการเมืองหรือมุ่งค้าหากำไรจากการประกอบกิจกรรมดังกล่าว มีสิทธิขอ</p>	<p>มาตรา 10 เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ สงวน คุ้มครอง และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของบุคคลผู้ซึ่งทำงานด้านสิ่งแวดล้อม หรือนิติบุคคล หรือองค์กรชุมชนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์หรือกิจกรรมเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ การสงวน การคุ้มครอง การส่งเสริมและรักษาคุณภาพ</p>	<p>เปลี่ยนจากองค์กรเอกชนซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล เป็น “บุคคลผู้ซึ่งทำงานด้านสิ่งแวดล้อม หรือนิติบุคคล หรือองค์กรชุมชน ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์หรือกิจกรรมเกี่ยวข้อง...”</p>

<p>จดทะเบียนเป็นองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติต่อกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>สิ่งแวดล้อม หรือการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้จัดให้มีการขึ้นทะเบียนบุคคล หรือนิติบุคคล หรือองค์กรชุมชนเพื่อทำงานด้านการอนุรักษ์ การสงวน การคุ้มครอง การฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และขอรับความช่วยเหลือหรือสนับสนุนจากราชการ</p> <p>การขึ้นทะเบียน การเพิกถอนการขึ้นทะเบียนบุคคล หรือนิติบุคคล หรือองค์กรชุมชนตามวรรคหนึ่ง การขอรับการช่วยเหลือหรือสนับสนุนจากราชการ และประเภทกิจกรรมที่จะได้รับ การช่วยเหลือหรือสนับสนุนจากราชการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	
<p>มาตรา 8 องค์กรเอกชนที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา 7 แล้ว อาจได้รับการช่วยเหลือหรือได้รับการสนับสนุนจากราชการในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(1) การจัดทำมีอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>(2) การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ ข้อมูลหรือข่าวสาร เพื่อสร้างจิตสำนึกของสาธารณชนที่ถูกต้องเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ</p>		

<p>(3) การช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ริเริ่มโครงการ หรือกิจกรรมเพื่อคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่นั้น</p> <p>(4) การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และเสนอแนะความคิดเห็นต่อรัฐบาล หรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(5) การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนผู้ได้รับอันตรายหรือความเสียหายจากภาวะมลพิษอันเกิดจากการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษ รวมทั้งเป็นผู้แทนในคดีที่มีการฟ้องร้องต่อศาล เพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายให้แก่ผู้ที่ได้รับอันตรายหรือความเสียหายนั้นด้วย</p> <p>ในกรณีที่องค์กรเอกชนที่ได้จดทะเบียนประสบปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินกิจการตามวรรคหนึ่ง และร้องขอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติช่วยเหลือให้นายกรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจสั่งให้ความ</p>		
--	--	--

<p>ช่วยเหลือตามความเหมาะสม หรือสั่งให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องดำเนินการช่วยเหลือหรืออำนวยความสะดวกต่อไป</p> <p>คณะกรรมการกองทุนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจพิจารณาจัดสรรเงินทุนอุดหนุนหรือเงินกู้ให้แก่องค์กรเอกชนที่ได้จดทะเบียนแล้ว เพื่อสนับสนุนกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>องค์กรเอกชนที่ได้จดทะเบียนแล้วอาจเสนอชื่อผู้แทนภาคเอกชน เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้</p> <p>ในกรณีที่องค์กรเอกชนใดที่ได้จดทะเบียนแล้วดำเนินกิจการโดยก่อความวุ่นวายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือไม่เหมาะสม ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนขององค์กรเอกชนนั้นได้</p>		
<p>มาตรา 9 เมื่อมีเหตุฉุกเฉินหรือเหตุภัยอันตรายต่อสาธารณสุขอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติ หรือภาวะมลพิษที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษ ซึ่งหากปล่อยไว้เช่นนั้นจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อชีวิต ร่างกายหรือสุขภาพอนามัยของประชาชน หรือก่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐเป็นอันมาก ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งตามที่เห็นสมควรให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือบุคคลใด รวมทั้งบุคคลซึ่งได้รับหรืออาจได้รับอันตรายหรือความเสียหายดังกล่าว กระทำหรือร่วมกันกระทำการใดๆ อันจะมี</p>	<p>มาตรา 11 เมื่อมีเหตุฉุกเฉินหรือเหตุภัยอันตรายต่อสาธารณสุขอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติ หรือภาวะมลพิษที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษ ซึ่งหากปล่อยไว้เช่นนั้นจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยของประชาชน หรือก่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐเป็นอันมาก ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งตามที่เห็นสมควร ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลใด รวมทั้งบุคคลซึ่งได้รับหรืออาจได้รับอันตรายหรือความเสียหายดังกล่าว กระทำหรือร่วมกันกระทำการใด ๆ อันจะมีผลเป็นการควบคุม ระงับ หรือบรรเทาผลร้ายจากอันตรายและความ</p>	

<p>ผลเป็นการควบคุม ระวังหรือบรรเทาผลร้ายจากอันตรายและความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นได้อย่างทันท่วงที ในกรณีที่ทราบว่าคุณคือเป็นผู้ก่อให้เกิดภาวะมลพิษดังกล่าว ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งบุคคลนั้นไม่ให้กระทำการใดอันจะมีผลเป็นการเพิ่มความรุนแรงแก่ภาวะมลพิษในระหว่างที่มีเหตุภัยอันตรายดังกล่าวด้วย</p> <p>อำนาจในการสั่งตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรีจะมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการภายในเขตจังหวัดแทนนายกรัฐมนตรีได้ โดยให้ทำเป็นคำสั่งและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>เมื่อนายกรัฐมนตรีได้สั่งตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในการปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีได้สั่งตามวรรคสองแล้ว ให้ประกาศคำสั่งดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาโดยมิชักช้า</p>	<p>เสียหายที่เกิดขึ้นนั้นได้อย่างทันท่วงที ในกรณีที่ทราบว่าคุณคือเป็นผู้ก่อให้เกิดภาวะมลพิษดังกล่าว ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งบุคคลนั้นไม่ให้กระทำการใดอันจะมีผลเป็นการเพิ่มความรุนแรงแก่ภาวะมลพิษในระหว่างที่มีเหตุภัยอันตรายดังกล่าวด้วย</p> <p>อำนาจในการสั่งตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรีจะมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการภายในเขตจังหวัดแทนนายกรัฐมนตรีได้ โดยให้ทำเป็นคำสั่ง และประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>เมื่อนายกรัฐมนตรีได้สั่งตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในการปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีได้สั่งตามวรรคสองแล้ว ให้ประกาศคำสั่งดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาโดยมิชักช้า</p>	
<p>มาตรา 10 เพื่อเป็นการป้องกัน แก้ไข ระวัง หรือบรรเทาเหตุฉุกเฉิน หรือเหตุภัยอันตรายจากภาวะมลพิษตามมาตรา 9 ให้นายกรัฐมนตรีกำหนดมาตรการป้องกันและจัดทำแผนฉุกเฉินเพื่อแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้นไว้ล่วงหน้า</p>	<p>มาตรา 12 เพื่อเป็นการป้องกัน แก้ไข ระวัง หรือบรรเทาเหตุฉุกเฉิน หรือเหตุภัยอันตรายจากภาวะมลพิษที่ร้ายแรงหรือการแพร่กระจายของมลพิษตามมาตรา 11 ให้นายกรัฐมนตรีกำหนดมาตรการป้องกันและจัดทำแผนฉุกเฉินเพื่อแก้ไขสถานการณ์ไว้ล่วงหน้า</p> <p>ในการจัดทำแผนฉุกเฉินตามวรรคหนึ่ง ให้นายกรัฐมนตรีสั่งให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและตัวแทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ อาจขอความร่วมมือจากภาคเอกชนเพื่อสนับสนุน</p>	

	ข้อมูลหรือความเห็นประกอบการพิจารณาการจัดทำแผนฉุกเฉินด้วยก็ได้	
<p>มาตรา 11 ให้นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษและพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p>	<p>มาตรา 5 ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของตน</p> <p>ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษและพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นหรือลดค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น หรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันได้โดยคำนึงถึงขนาด ลักษณะ หรือประเภทของโครงการหรือกิจการที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมก็ได้</p> <p>กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p>	
<p>หมวด 1</p> <p>คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p>	<p>หมวด 2</p> <p>คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p>	
<p>มาตรา 12 ให้มีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ประกอบด้วย</p> <p>นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ</p>	<p>มาตรา 13 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ” ประกอบด้วย</p> <p>(1) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ</p>	<p>1. เปลี่ยนจากให้นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน และให้รองนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่ง</p>

<p>รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการคนหนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <p>เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมไม่เกินแปดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ ในจำนวนนี้จะต้องมีผู้แทนภาคเอกชนร่วมอยู่ด้วยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง และปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นกรรมการและเลขานุการ</p>	<p>(2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธานกรรมการ</p> <p>(3) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน</p> <p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน</p> <p>เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ</p> <p>(4) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม จำนวนไม่น้อยกว่าหกคนแต่ไม่เกินแปดคน ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องมาจากภาคเอกชนร่วมอยู่ด้วยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง เป็นกรรมการ</p> <p>ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นกรรมการและเลขานุการ และเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และอธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ</p> <p>2. ในส่วนของกรรมการโดยตำแหน่ง ได้มีการนำรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ออก และเพิ่ม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ มาแทน</p> <p>3. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีการกำหนดขั้นต่ำ คือ 6 คน</p> <p>4. เพิ่มให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>5. มีหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ</p>
---	---	--

<p>การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้พิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p>		
<p>มาตรา 13 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เสนอนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี</p> <p>(2) กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 32</p> <p>(3) พิจารณาให้ความเห็นชอบในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่รัฐมนตรีเสนอตามมาตรา 35</p> <p>(4) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดตามมาตรา 37</p> <p>(5) เสนอแนะมาตรการด้านการเงิน การคลัง การภาษีอากร และการส่งเสริมการลงทุนเพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรี</p> <p>(6) เสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา 16 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เสนอนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี</p> <p>(2) พิจารณาให้ความเห็นชอบนโยบายการบริหารกองทุน และกำกับดูแลการบริหารกองทุน</p> <p>(3) กำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินกองทุนตามมาตรา 22 (1) (2) (5) และ (8)</p> <p>(4) พิจารณากำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 33</p> <p>(5) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา 74</p> <p>(6) เสนอแนะมาตรการด้านการเงิน การคลัง ภาษีอากร และการส่งเสริมการลงทุนเพื่อปฏิบัติตามนโยบายการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรี</p>	

<p>(7) พิจารณาให้ความเห็นชอบในแผนปฏิบัติการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขอันตรายอันเกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษเสนอตามมาตรา 53 (1)</p> <p>(8) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีเสนอตามมาตรา 55</p> <p>(9) กำกับดูแลและเร่งรัดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ข้อบัญญัติท้องถิ่น ประกาศ ระเบียบและคำสั่งที่จำเป็น เพื่อให้กฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีความเป็นระบบโดยสมบูรณ์</p> <p>(10) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่น่าปรากฏว่า ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใด ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอันอาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง</p> <p>(11) กำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p>	<p>(7) เสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี</p> <p>(8) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนฉุกเฉินเพื่อป้องกัน แก้ไข ระงับ หรือบรรเทาเหตุฉุกเฉิน หรือเหตุอันตรายจากภาวะมลพิษที่ร้ายไหลหรือการแพร่กระจายของมลพิษตามมาตรา 55 (1)</p> <p>(9) กำกับดูแลให้มีการตราพระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ ข้อบัญญัติท้องถิ่น และคำสั่งที่จำเป็น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพ</p> <p>(10) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่น่าปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อันอาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง</p> <p>(11) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐ และผู้ประกอบการในการจัดทำมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา 57</p> <p>(12) ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 36 และกำกับและติดตามการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนดังกล่าว รวมทั้งประเมิน</p>	
---	--	--

<p>(12) กำกับจัดการและบริหารเงินกองทุน</p> <p>(13) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p> <p>(14) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p>	<p>สถานการณ์สิ่งแวดล้อมของประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการปกป้องคุ้มครองสิ่งแวดล้อม</p> <p>(13) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p> <p>(14) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีกรณียางานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 44 และการดำเนินการที่เกี่ยวข้องตามที่บัญญัติไว้ในส่วนที่ 5 การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม</p> <p>(15) พิจารณาให้ความเห็นชอบประกาศกำหนดประเภทของกิจการที่ต้องจัดให้มีหลักประกันความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 82</p> <p>(16) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในการกำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้เกิดการบูรณาการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและมลพิษด้านต่าง ๆ รวมทั้งมลพิษทางอากาศและการพัฒนาคุณภาพอากาศ</p> <p>(17) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p>	
<p>มาตรา 14 ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ได้เป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่เกินอีกหนึ่งวาระ</p>	<p>มาตรา 14 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี</p>	

<p>ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว</p>	<p>ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและมีการแต่งตั้งกรรมการแทนหรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้</p> <p>เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พ้นวาระ</p> <p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้</p> <p>ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคสอง</p>	
<p>มาตรา 15 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม มาตรา 14 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(1) ตาย</p>	<p>มาตรา 15 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <p>(1) ตาย</p> <p>(2) ลาออก</p>	<p>วรรคท้ายของมาตรา 15 เดิม ย้ายไปอยู่ที่มาตรา 14 วรรคสอง</p>

<p>(2) ลาออก</p> <p>(3) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(6) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ตามปกติ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือมีส่วนได้เสียในกิจการหรือธุรกิจใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบโดยตรงหรือก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ตนแทน</p>	<p>(3) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ตามปกติ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือมีส่วนได้เสียในกิจการหรือธุรกิจใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบโดยตรงหรือก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>(4) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p>	
<p>มาตรา 16 ในการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานคนหนึ่งไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการที่สองเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการทั้งสองคนไม่มา</p>	<p>มาตรา 17 การประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม</p> <p>ในการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและ</p>	

<p>ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม</p>	<p>รองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>	
<p>มาตรา 17 การประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>		<p>มาตรา 16 และ 17 ของเดิม ไปรวมเป็นมาตรา 17 ของร่างพรบ. ใหม่</p>
<p>มาตรา 18 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ อาจแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการ หรือคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจะมอบหมายก็ได้</p> <p>การประชุมคณะกรรมการผู้ชำนาญการและคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา 16 และมาตรา 17 มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา 18 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมชาติมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมาย</p> <p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา 17 มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้อำนาจในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ 2. ไม่สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการได้ตามมาตรานี้(ไม่แน่ใจมาตราอื่น)
<p>มาตรา 19 ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมชาติมีอำนาจเรียกให้ส่วนราชการรัฐวิสาหกิจและบุคคลอื่น ส่งเอกสารการสำรวจผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง</p>		

<p>ของโครงการและแผนงานของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือบุคคลนั้น มาพิจารณา ในการนี้อาจเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วย หากเห็นว่าโครงการและแผนงานใดอาจจะทำให้เกิดผลเสียร้ายแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้เสนอมาตรการแก้ไขต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป</p> <p>ในกรณีที่เอกสารหรือข้อมูลที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเรียกให้ส่งตามวรรคหนึ่ง เป็นเอกสารหรือข้อมูลเกี่ยวกับความลับอันมีลักษณะเป็นสิทธิบัตรซึ่งได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดวิธีการและมาตรการที่เหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้เอกสาร หรือข้อมูลเหล่านั้นถูกเผยแพร่สู่บุคคลอื่นใด นอกจากนี้จะต้องใช้เอกสารหรือข้อมูลนั้นเพียงเพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้เท่านั้น</p>		
<p>มาตรา 20 ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ คณะกรรมการผู้ชำนาญการ หรือคณะกรรมการ อาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการได้เมื่อเห็นสมควร และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงหรือเพื่อสำรวจกิจกรรมใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p>	<p>มาตรา 19 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือคณะกรรมการอาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง ความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการได้เมื่อเห็นสมควร และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง หรือเพื่อตรวจสอบกิจกรรมใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมก็ได้</p>	
<p>มาตรา 21 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจมอบหมายให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* กรมควบคุมมลพิษหรือกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ</p>		

<p>สิ่งแวดล้อม* เป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอมายังคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปได้</p>		
<p>หมวด 2 กองทุนสิ่งแวดล้อม</p>		
<p>มาตรา 22 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนสิ่งแวดล้อม” ในกระทรวงการคลังประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เงินกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงตามจำนวนที่นายกรัฐมนตรีกำหนด</p> <p>(2) เงินที่โอนมาจากเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการพัฒนาสภาพแวดล้อมและคุณภาพชีวิต ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2535</p> <p>(3) เงินค่าบริการและค่าปรับที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(4) เงินอุดหนุนจากรัฐบาลเป็นคราว ๆ</p> <p>(5) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากภาคเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ</p> <p>(6) เงินจากดอกผลและผลประโยชน์ใดๆ ที่เกิดจากกองทุนนี้</p> <p>(7) เงินอื่นๆ ที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการกองทุนนี้</p>	<p>มาตรา 20 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง เรียกว่า “กองทุนสิ่งแวดล้อม” ในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตลอดจนป้องกัน ลด หรือควบคุมผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม</p>	
	<p>มาตรา 21 กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมและความจำเป็นเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุน</p> <p>(2) เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ และหนี้สินที่โอนมาตาม มาตรา 136</p> <p>(3) เงินกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงกำหนด เพื่อแก้ไขปัญหาและลดผลกระทบจากการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>(4) เงินกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานตามจำนวนที่คณะกรรมการเพื่อส่งเสริมและการอนุรักษ์พลังงานกำหนด</p>	

<p>ให้กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง เก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของกองทุนสิ่งแวดล้อม และดำเนินการเบิกจ่ายเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>(5) เงินกองทุนพัฒนาน้ำบาดาลเพื่อนำมาใช้จ่ายในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล ตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาน้ำบาดาลกำหนด</p> <p>(6) ค่าบริการตามมาตรา 90</p> <p>(7) ค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามมาตรา 132</p> <p>(8) ค่าธรรมเนียมที่มีกฎหมายกำหนดหรือจัดสรรให้เป็นของกองทุน หรือส่งเข้ากองทุน</p> <p>(9) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้</p> <p>(10) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากภาคเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ</p> <p>(11) ดอกผลและผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากการดำเนินการของกองทุน</p> <p>(12) เงินคืนจากการให้เงินอุดหนุนกรณีฉุกเฉินให้แก่หน่วยงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการแก้ไข และขจัดมลพิษตามมาตรา 11</p> <p>(13) เงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่ตกเป็นของกองทุน หรือที่กองทุนได้รับตามกฎหมาย</p>	
<p>มาตรา 23 เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการดังต่อไปนี้</p>	<p>มาตรา 22 เงินกองทุนให้ใช้จ่ายในลักษณะหมุนเวียนหรือจ่ายขาดเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้</p>	

<p>(1) ให้ส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับการลงทุนและดำเนินงานระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวม รวมทั้งการจัดหาจัดซื้อ ที่ดิน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงาน และบำรุงรักษาระบบดังกล่าวด้วย</p> <p>(2) ให้ราชการส่วนท้องถิ่นหรือรัฐวิสาหกิจกู้ยืม เพื่อจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสียหรือน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสียหรืออุปกรณ์อื่นใด สำหรับใช้เฉพาะในกิจการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือรัฐวิสาหกิจนั้น</p> <p>(3) ให้เอกชนกู้ยืมในกรณีบุคคลนั้น มีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย หรือน้ำเสีย ระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์อื่นใด เพื่อการควบคุมบำบัดหรือขจัดมลพิษที่เกิดจากกิจกรรมหรือการดำเนินกิจการของตนเองหรือบุคคลนั้นเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการเป็นผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(4) เป็นเงินช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่คณะกรรมการกองทุนเห็นสมควรและโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>(5) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน</p>	<p>(1) อุดหนุนหน่วยงานของรัฐสำหรับการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษ เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม หรือเขตพื้นที่อื่นที่มีปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>(2) อุดหนุนส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลใดที่กระทำการใด ๆ เพื่อควบคุม ระวัง หรือบรรเทาผลร้ายจากภัยพิบัติหรือภาวะมลพิษที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษ หรือความเสียหายที่เกิดขึ้นกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือเหตุภัยอันตรายต่อสาธารณะตามมาตรา 11</p> <p>(3) อุดหนุนหน่วยงานของรัฐเพื่อก่อสร้างหรือปรับปรุงหรือเพิ่มประสิทธิภาพระบบบำบัดหรือกำจัดมลพิษที่จัดทำขึ้นเพื่อบริการสาธารณะ</p> <p>(4) ให้เอกชนกู้ยืมเพื่อก่อสร้างหรือปรับปรุงหรือเพิ่มประสิทธิภาพระบบบำบัดหรือกำจัดมลพิษ หรือการจัดการมลพิษที่เกิดจากกิจกรรมหรือการดำเนินกิจการของตนเอง เพื่อการป้องกันรักษา ควบคุม หรือบำบัด รวมทั้งจัดหาและจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานและบำรุงรักษาระบบหรือการจัดการมลพิษ หรือปรับปรุงกระบวนการผลิตที่จะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>(5) อุดหนุนบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรชุมชนที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา 10 ที่คณะกรรมการบริหารกองทุนเห็นสมควร</p>	
---	---	--

	<p>(6) อดุหนุณกัฎการอืนไคทีเกัฎวักบการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสัฎแวดลัอม การป้องกัันหรือบรรเทาผลกระทบต่อสัฎแวดลัอม และการด้าเนนการไคเพื่อส่งเสริมหรือสนับสนุนมาตการด้าเนนการอนุรักษัทรัพยากรธรรมาชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ การเปลั้ยนเปลงสภาพภูมิอากาศ การจัฎการสัฎแวดลัอมเมืองและมลพิษ การผลัิตและบรีโคททีเปันมึตรต่อสัฎแวดลัอม ตามประเภทกัฎกรรมหรือโครงการ และจ้านวนวงเงินในแต่ละโครงการตามทีคณะกรรมการสัฎแวดลัอมแห่งชาตีก้าหนด ทังนี้ หากเปันประเภทกัฎกรรมหรือโครงการทีแตกด้างหรือมีจ้านวนวงเงินเกันวงเงินทีคณะกรรมการสัฎแวดลัอมแห่งชาตีก้าหนด ให้เสนอคณะกรรมการสัฎแวดลัอมแห่งชาตึพึจาวณาให้ควมเห็นชอบ</p> <p>(7) อดุหนุณหน่วยงานของร้ฐสำหรับการด้าเนนการขจัฎ แกัไข และพึ้นฟูสัฎแวดลัอมตามมาตการ 105</p> <p>(8) เปันค่าใช้จ้ายในการบรีหารกองทุน</p>	
<p>มาตการ 24 ให้มีคณะกรรมการกองทุนคณะหนึ่งประกอบด้าวย</p> <p>ปลัฎกระทรวงทรัพยากรธรรมาชาติและสัฎแวดลัอมเปันประธานกรรมการ</p> <p>ปลัฎกระทรวงเกษตรและสหกรณั</p> <p>เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษชฎกัฎและสัฎคมแห่งชาตึ</p> <p>ผู้อ้านวยการส้านกงบประมาณ</p> <p>อธึบตีกรรมการปกครอง</p>	<p>มาตการ 23 ให้มีคณะกรรมการบรีหารกองทุน</p> <p>สัฎแวดลัอมคณะหนึ่ง ประกอบด้าวย</p> <p>ปลัฎกระทรวงทรัพยากรธรรมาชาติและสัฎแวดลัอมเปันประธานกรรมการ</p> <p>ผู้แทนกระทรวงการคลัง</p> <p>ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณั</p> <p>ผู้แทนกระทรวงพลังงาน</p> <p>ผู้แทนส้านกงบประมาณ</p>	<p>มาตการ 24 เดิม แยกเปันสองมาตการ ได้แกั มาตการ 23 และ 24 ของร่างพรบ. ใหมั</p>

<p>อธิบดีกรมบัญชีกลาง</p> <p>อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง</p> <p>อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม</p> <p>อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่</p> <p>อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ</p> <p>อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินห้าคน ซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งเป็นกรรมการ และเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>ให้นำความในมาตรา 14 และมาตรา 15 มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม</p>	<p>อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ</p> <p>อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล</p> <p>อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม</p> <p>อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการ</p> <p>และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสามคน ซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ด้านการเงิน เศรษฐศาสตร์ การลงทุน กฎหมาย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง</p> <p>ให้ผู้บริหารกองทุนตามมาตรา 25 เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p>	
	<p>มาตรา 24 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 14 และมาตรา 15 มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารกองทุนโดยอนุโลม</p>	
<p>มาตรา 25 ให้คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้ตามกิจการที่กำหนดไว้ในมาตรา 23</p>	<p>มาตรา 26 คณะกรรมการบริหารกองทุนสิ่งแวดล้อมมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p>	

<p>(2) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ระเบียบและวิธีการขอจัดสรรหรือขอกู้ยืมเงินกองทุน</p> <p>(3) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และวิธีดำเนินงานของผู้จัดการกองทุนตามมาตรา 29 และมาตรา 30 ตลอดจนวิธีการประสานงานระหว่างคณะกรรมการกองทุน กรมบัญชีกลางและผู้จัดการกองทุนตามมาตรา 29 และมาตรา 30</p> <p>(4) วางระเบียบการรับเงินและเบิกจ่ายเงินกองทุน</p> <p>(5) กำหนดระยะเวลาชำระคืนเงินที่กู้ยืมจากกองทุนตามมาตรา 23 (2) หรือ (3) รวมทั้งอัตราดอกเบี้ยและหลักประกันตามความจำเป็นและเหมาะสม</p> <p>(6) กำหนดอัตราส่วนและหลักเกณฑ์สำหรับการหักเงินค่าบริการและค่าปรับ ส่งเข้ากองทุนตามมาตรา 93</p> <p>(7) จัดทำรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด</p> <p>(8) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ การกำหนดระเบียบตาม (2) (3) หรือ (4) และการกำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตาม (1) หรือ (5) ของคณะกรรมการกองทุนจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p>	<p>(1) ควบคุมดูแลการบริหารกองทุนให้เป็นไปตามนโยบายการบริหารกองทุนที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ความเห็นชอบตามมาตรา 16 (2) และตามวัตถุประสงค์ของกองทุน</p> <p>(2) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงาน โครงการ แผนการใช้จ่ายเงิน งบประมาณประจำปีของกองทุนตามที่ผู้บริหารกองทุนเสนอ</p> <p>(3) แต่งตั้งผู้บริหารกองทุน</p> <p>(4) พิจารณาอนุมัติเงินกองทุนเพื่อใช้ในกิจการตามมาตรา 22</p> <p>(5) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการอุดหนุน การให้กู้ยืม การขออนุมัติ และการอนุมัติเงินกองทุน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>(6) กำหนดระยะเวลาชำระคืนเงินที่กู้ยืมจากกองทุนรวมทั้งอัตราดอกเบี้ยและหลักประกันตามความจำเป็นและเหมาะสม</p> <p>(7) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ้างสถาบันการเงินของรัฐให้ทำหน้าที่บริหารและจัดการการให้กู้ยืมเงินกองทุน ติดตาม และเร่งรัดให้มีการชำระคืนเงินกองทุน</p> <p>(8) ออกระเบียบการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การเบิกจ่ายเงินกองทุน การใช้จ่ายเงินเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน การจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน การจัดการ และการจำหน่ายทรัพย์สิน และการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของกองทุน</p>	
---	---	--

<p>คณะกรรมการกองทุนอาจแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาและปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการกองทุนจะมอบหมายก็ได้</p>	<p>(9) กำหนดอัตราส่วนและหลักเกณฑ์สำหรับการหักเงินค่าบริการส่งเข้ากองทุนตามมาตรา 92 วรรคหนึ่ง</p> <p>(10) ออกระเบียบกำหนดค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์ หรือสวัสดิการต่าง ๆ ของพนักงานกองทุน โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง</p> <p>(11) จัดทำรายงานการเงินและรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>(12) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารกองทุนสิ่งแวดล้อมหรือตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมาย</p>	
	<p>มาตรา 25 ในกิจการของกองทุน ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนสิ่งแวดล้อมแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมคนหนึ่งเป็นผู้บริหารกองทุน ทำหน้าที่บริหารกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยมีหน้าที่และอำนาจตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนสิ่งแวดล้อมกำหนด</p> <p>ให้ผู้บริหารกองทุนจ้างพนักงานกองทุนได้ตามความจำเป็น</p>	
	<p>มาตรา 27 ในการให้กู้ยืมเงินของกองทุนแก่เอกชน คณะกรรมการบริหารกองทุนสิ่งแวดล้อมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจกำหนดให้เอกชนรายใดกู้ยืมเงิน</p>	

	โดยลดอัตราดอกเบี้ย ยกเว้นดอกเบี้ย หรือกำหนดระยะเวลาการชำระ เงินที่กู้ยืมให้แตกต่างไปจากที่ระเบียบตามมาตรา 26 (5) กำหนดก็ได้	
	มาตรา 28 ในการดำเนินการตามมาตรา 22 ใน ส่วนของการให้กู้ยืมเงินของกองทุน ผู้บริหารกองทุนอาจแจ้งสถาบัน การเงินของรัฐที่เห็นสมควรเพื่อให้ทำหน้าที่แทนก็ได้ ทั้งนี้ ตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด	
	มาตรา 29 คณะกรรมการบริหารกองทุน สิ่งแวดล้อมมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติ หน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมาย	
มาตรา 26 ให้นำความในมาตรา 16 และมาตรา 17 และ มาตรา 20 มาใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุน และคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้ง โดยอนุโลม	มาตรา 30 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 17 และมาตรา 19 มาใช้บังคับแก่การประชุมและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ บริหารกองทุนสิ่งแวดล้อมและคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการ บริหารกองทุนสิ่งแวดล้อมแต่งตั้งโดยอนุโลม	
	มาตรา 31 การบัญชีของกองทุนให้จัดทำตาม มาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป โดยต้องจัดให้มีการตรวจสอบ ภายในเกี่ยวกับกิจการของกองทุนและรายงานผลการตรวจสอบให้ คณะกรรมการบริหารกองทุนทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง บัญชีของกองทุนให้ถือตามปีงบประมาณ	
	มาตรา 32 ให้คณะกรรมการบริหารกองทุน สิ่งแวดล้อมจัดทำรายงานการเงินของกองทุนส่งให้สำนักงานการตรวจ เงินแผ่นดินตรวจสอบภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณของ ทุกปี และนำเสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติทราบ	

<p>มาตรา 27 ในการพิจารณาจัดสรรเงินกองทุนตามมาตรา 23 (1) ให้คณะกรรมการกองทุนพิจารณาคำขอจัดสรรในแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดตามมาตรา 39 เพื่อทำการก่อสร้างหรือดำเนินการให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย ซึ่งได้รับการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินตามมาตรา 39 ให้แล้วส่วนหนึ่ง หรือราชการส่วนท้องถิ่นได้จัดสรรเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นสมทบด้วยแล้วเป็นลำดับแรก</p> <p>สัดส่วนระหว่างเงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นกับเงินกองทุนที่คณะกรรมการกองทุนจะพิจารณาอนุมัติจัดสรรให้ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด</p>		
<p>มาตรา 28 การจัดสรรเงินกองทุนให้ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจหรือเอกชน ทำการกู้ยืมตามมาตรา 23 (2) หรือ (3) ให้คณะกรรมการกองทุนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการกองทุนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจัดสรรเงินกองทุนให้ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนรายหนึ่งรายใดกู้ยืมเงินกองทุนได้ โดยมีกำหนดระยะยาวเป็นพิเศษ และจะกำหนดให้ลดอัตราดอกเบี้ยหรือยกเว้นดอกเบี้ยตามที่เห็นสมควรก็ได้</p>		

<p>มาตรา 29 ให้อธิบดีกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง เป็นผู้จัดการกองทุนในเงินกองทุนส่วนที่จัดสรรให้ส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับการลงทุนและดำเนินงานระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมตามมาตรา 23 (1) และเงินกองทุนในส่วนอื่นที่คณะกรรมการกองทุนจัดสรรนอกเหนือจากมาตรา 23 (2) และ (3)</p>		
<p>มาตรา 30 คณะกรรมการกองทุนอาจมอบหมายให้สถาบันการเงินของรัฐที่เห็นสมควรหรือบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นผู้จัดการกองทุนในเงินกองทุนส่วนที่จัดสรรให้ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจหรือเอกชนกึ่งรัฐตามมาตรา 23 (2) หรือ (3) ได้</p> <p>ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้จัดการกองทุนมีหน้าที่วิเคราะห์ความเป็นไปได้ในด้านการลงทุนและด้านวิชาการ และให้มีอำนาจทำสัญญาให้กู้ยืมแทนคณะกรรมการกองทุนในฐานะผู้ให้กู้ เก็บรักษาและจ่ายเงินกองทุนส่วนนี้ให้ผู้กู้ตามเงื่อนไขในสัญญากู้ยืม รวมทั้งติดตามทวงถามและรับเงินที่ผู้กู้ชำระคืนพร้อมทั้งดอกเบี้ยส่งเข้ากองทุนและให้มีอำนาจกำหนดระเบียบเพื่อปฏิบัติการในการให้กู้ยืมเงินได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกองทุน</p> <p>สัญญากู้ยืมตามวรรคสองจะต้องมีเงื่อนไข ซึ่งเป็นสาระสำคัญของสัญญากำหนดให้ผู้กู้มีหน้าที่ต้องใช้จ่ายเงินที่กู้ยืมไป เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของผู้ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องเท่านั้น</p>		

<p>มาตรา 31 เงินกองทุนสิ่งแวดล้อมที่กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง เก็บรักษาไว้ตามมาตรา 22 ให้กรมบัญชีกลางนำไปหาดอกผลโดยการฝากออมทรัพย์หรือฝากประจำกับสถาบันการเงินที่เป็นของรัฐ</p> <p>เงินรายได้ของกองทุนสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 22 ให้นำส่งเข้ากองทุนสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้ในกิจการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 23 โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน</p>		
<p>หมวด 3 การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม</p>	<p>หมวด 4 การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม</p>	<p>เปลี่ยนคำจาก การคุ้มครอง เป็น การบริหารจัดการ</p>
<p>ส่วนที่ 1 มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p>	<p>ส่วนที่ 1 มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p>	
<p>มาตรา 32 เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>(1) มาตรฐานคุณภาพน้ำในแม่น้ำลำคลอง หนอง บึง ทะเลสาบ อ่างเก็บน้ำและแหล่งน้ำสาธารณะอื่นๆ ที่อยู่ภายในผืน</p>	<p>มาตรา 33 เพื่อเป็นเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมและประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(1) มาตรฐานคุณภาพน้ำ</p> <p>(2) มาตรฐานคุณภาพอากาศ</p> <p>(3) มาตรฐานระดับเสียงและความสั่นสะเทือน</p> <p>(4) มาตรฐานคุณภาพดิน</p> <p>(5) มาตรฐานคุณภาพตะกอนดิน</p>	<p>จากเดิมกำหนดเพื่อประโยชน์เปลี่ยนเป็น เพื่อเป็นเกณฑ์</p> <p>ตัดรายละเอียดในอนุมาตรา</p> <p>ตัด (2) (3) ฉบับเดิม</p> <p>ฉบับร่างฯ เพิ่ม (4) (5) เข้ามา ต่างจากฉบับเดิมที่ไม่มี</p>

<p>แผ่นดิน โดยจำแนกตามลักษณะการใช้ประโยชน์บริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำในแต่ละพื้นที่</p> <p>(2) มาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งรวมทั้งบริเวณพื้นที่ปากแม่น้ำ</p> <p>(3) มาตรฐานคุณภาพน้ำบาดาล</p> <p>(4) มาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป</p> <p>(5) มาตรฐานระดับเสียงและความสั่นสะเทือนโดยทั่วไป</p> <p>(6) มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องอื่นๆ</p> <p>การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่งจะต้องอาศัยหลักวิชาการ กฎเกณฑ์ และหลักฐานทางวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐาน และจะต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องด้วย</p>	<p>(6) มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องอื่น ๆ</p> <p>การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่งจะต้องเป็นไปตามหลักวิชาการและหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ และคำนึงถึงสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่อาจพัฒนาเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งอาจกำหนดให้แตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมหรือการใช้ประโยชน์ในแต่ละพื้นที่ก็ได้</p>	
<p>มาตรา 33 ในกรณีที่เห็นสมควร ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สูงกว่ามาตรฐาน คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา 32 เป็นพิเศษ สำหรับในเขตอนุรักษ์ หรือเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 43 หรือเขตพื้นที่ตามมาตรา 45 หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา 59</p>	<p>มาตรา 34 ในเขตอนุรักษ์หรือเขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 38 เขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 40 หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา 73 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สูงกว่ามาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา 33 ก็ได้</p>	<p>กำหนดบทบาทของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม จาก “มีอำนาจกำหนด” เป็น “อาจกำหนด”</p>
<p>มาตรา 34 ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ได้กำหนดไว้แล้วให้</p>	<p>มาตรา 35 ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ได้กำหนดไว้แล้วให้</p>	

<p>เหมาะสมตามความ ก้าวหน้าในทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและ ความเปลี่ยนแปลงในทาง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ</p>	<p>เหมาะสมตามความก้าวหน้าในทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และ ความเปลี่ยนแปลงในทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ</p>	
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ 2 การวางแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p>	<p style="text-align: center;">ส่วนที่ 2 แผนปฏิบัติการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p style="text-align: center;">เปลี่ยนชื่อหัวข้อ</p>
<p>มาตรา 35 ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจัดทำแผนปฏิบัติการเรียกว่า “แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม” เพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ซึ่งกำหนดขึ้นตามมาตรา 13 (1)</p> <p>แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปโดยบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนงานหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้น</p>	<p>มาตรา 36 ให้รัฐมนตรีเสนอแผนปฏิบัติการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อปฏิบัติตามนโยบายการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่กำหนดขึ้นตามมาตรา 16 (1) เพื่อให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ความเห็นชอบ</p> <p>การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่งต้องคำนึงถึงสภาพความรุนแรงของปัญหา และเงื่อนไขต่างๆด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม ในเชิงระบบองค์รวมหรือระบบนิเวศ โดยอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้</p> <p>(1) แนวทางการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ โดยให้ความสำคัญกับการจัดการปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมเชิงพื้นที่</p> <p>(2) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายความสำเร็จ รวมทั้งหน่วยงานรับผิดชอบหลักและหน่วยงานสนับสนุน</p> <p>(3) แผนงานและโครงการที่สำคัญ</p> <p>(4) แนวทางการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผล</p>	<p>ฉบับเดิมเป็นการจัดทำ “แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม” ส่วนฉบับร่างฯ กำหนดให้มีการจัดทำ “แผนปฏิบัติการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”</p>

	<p>ให้ทบวงแผนปฏิบัติการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทุกห้าปี เว้นแต่มีเหตุจำเป็นจะทบวงแผนปฏิบัติการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก่อนถึงกำหนดระยะเวลาการทบวงก็ได้ ในกรณีที่ไม่สามารถทบวงแผนปฏิบัติการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ภายในระยะเวลาห้าปี ให้ใช้แผนปฏิบัติการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเดิมไปพลางก่อนได้โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p>	<p>เพิ่มกำหนดระยะเวลาให้ทบวงแผนปฏิบัติการฯ ทุก 5 ปี</p>
	<p>มาตรา 37 ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีภารกิจตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการนั้น และจัดทำรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อสั่งการ สนับสนุน และผลักดันการปฏิบัติกรดังกล่าว</p>	<p>ตรงกับมาตรา 35 วรรคสามเดิม แต่เพิ่มเติมให้มีการรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จากเดิมที่ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนงานหรือดำเนินการตามแผน</p>
<p>มาตรา 36 แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 35 อาจจัดทำเป็นแผนระยะสั้น ระยะกลาง หรือระยะยาวได้ตามความ</p>		

<p>เหมาะสม และควรจะต้องประกอบด้วยแผนงานและแนวทางการดำเนินงานในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(1) การจัดการคุณภาพอากาศ น้ำ และคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องอื่นๆ</p> <p>(2) การควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด</p> <p>(3) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม</p> <p>(4) การประมาณการเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินกองทุนที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานตามแผน</p> <p>(5) การจัดองค์กรและระเบียบการบริหารงานเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และระหว่างส่วนราชการกับเอกชน รวมทั้งการกำหนดอัตรากำลังพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานตามแผน</p> <p>(6) การตรากฎหมายและออกกฎข้อบังคับ ข้อบัญญัติ ท้องถิ่น ระเบียบ คำสั่ง และประกาศที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานตามแผน</p> <p>(7) การตรวจสอบ ติดตาม และวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อประโยชน์ในการประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p>		
<p>มาตรา 37 เมื่อได้ประกาศใช้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 43 หรือเขตควบคุมมลพิษ</p>		

<p>ตามมาตรา 59 มีหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้แจ้งให้จังหวัดนั้นจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด แต่ถ้ามีเหตุอันสมควร คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้อีกตามความเหมาะสม</p> <p>การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดสำหรับเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา 59 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำขึ้นตามมาตรา 60 มารวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดด้วย</p> <p>ในกรณีที่จังหวัดใดไม่อยู่ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 43 หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา 59 แต่ประสงค์จะดำเนินการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัดของตน ผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดนั้นอาจจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติก็ได้</p>		
--	--	--

<p>มาตรา 38 แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับ จังหวัดที่จะเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จะต้องเป็นแผนปฏิบัติการที่เสนอระบบการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามแนวทางที่กำหนดไว้ในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยคำนึงถึงสภาพความรุนแรงของปัญหาและเงื่อนไขต่าง ๆ ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของจังหวัดนั้น และควรจะต้องมีสาระสำคัญในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(1) แผนการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด</p> <p>(2) แผนการจัดหาและให้ได้มาซึ่งที่ดิน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับการก่อสร้าง ติดตั้ง ปรับปรุง ตัดแปลง ซ่อมแซม บำรุงรักษาและดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่น</p> <p>(3) แผนการจัดเก็บภาษีอากรและค่าบริการเพื่อการดำเนินการและบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบการกำจัดของเสียรวมตาม (2)</p> <p>(4) แผนการตรวจสอบ ติดตาม และควบคุมการปล่อยทิ้งน้ำเสียและของเสียอย่างอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษ</p> <p>(5) แผนการบังคับใช้กฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามการละเมิดและฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ การอนุรักษ์ธรรมชาติ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม</p>		ฉบับร่างฯ ไม่มี
<p>มาตรา 39 แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดที่จะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการ</p>		ฉบับร่างฯ ไม่มี

<p>สิ่งแวดล้อมแห่งชาติในลำดับแรก จะต้องเสนอประมาณการเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินกองทุน สำหรับการก่อสร้างหรือดำเนินการเพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวม ตามมาตรา 38 (2) ด้วย ในกรณีที่จังหวัดใดยังไม่พร้อมที่จะดำเนินการเพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมอาจเสนอแผนการส่งเสริมให้เอกชนลงทุนก่อสร้างและดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย เพื่อให้บริการในเขตจังหวัดนั้นแทน</p> <p>การจัดทำแผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งจะต้องมีแบบแปลนรายการละเอียดและประมาณการราคาของโครงการก่อสร้างติดตั้ง ปรับปรุง ดัดแปลง ซ่อมแซม บำรุงรักษา รวมทั้งกระบวนการและวิธีดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบการกำจัดของเสียรวมที่เสนอขอจัดสรรเงินงบประมาณและเงินกองทุนดังกล่าวประกอบคำขอด้วย</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการ คุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดซึ่งจะต้องมีคำขอจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ในการรวบรวมและวิเคราะห์แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับ จังหวัด เพื่อเสนอขอตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมไว้เพื่อการนี้โดยเฉพาะ</p>		
<p>มาตรา 40 ในกรณีที่มีการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะต้องดำเนินการในพื้นที่ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ของ</p>		

<p>สองจังหวัดขึ้นไปเนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์หรือระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติของพื้นที่นั้นหรือเพื่อประโยชน์ในการจัดการอย่างเป็นระบบตามหลักการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกต้องและเหมาะสม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการตามมาตรา 37</p>		
<p>มาตรา 41 ในกรณีที่จังหวัดใดซึ่งมีหน้าที่ต้องจัดทำแผนปฏิบัติการตามมาตรา 37 ไม่จัดทำหรือไม่สามารถจัดทำได้ หรือจัดทำเสนอแล้วแต่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาสภาพปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของจังหวัดนั้นว่ามีความรุนแรงถึงขนาดที่จำเป็นจะต้องดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดหรือไม่ หากเห็นว่าจำเป็นให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อออกคำสั่งให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้จัดทำแผนปฏิบัติการสำหรับจังหวัดนั้นแทน</p>		
<p>ส่วนที่ 3 เขตอนุรักษ์และพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม</p>	<p>ส่วนที่ 3 เขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม</p>	<p>ปรับคำจากพื้นที่ คุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุม เป็นเขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม</p>
<p>มาตรา 42 การคุ้มครองและจัดการพื้นที่ในเขตอุทยานแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ให้เป็นไปตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 35 และตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p>		

<p>มาตรา 43 ในกรณีที่ปรากฏว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธารหรือมีระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นโดยทั่วไป หรือมีระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติที่อาจถูกทำลายหรืออาจได้รับผลกระทบกระเทือนจากกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ได้โดยง่าย หรือเป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ และพื้นที่นั้นยังมิได้ถูกประกาศกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม</p>	<p>มาตรา 38 ในกรณีที่ปรากฏว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธาร หรือมีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นโดยทั่วไป หรือเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ ที่อาจถูกทำลาย หรืออาจได้รับผลกระทบกระเทือนจากกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ได้โดยง่าย หรือเป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ และพื้นที่นั้นยังมิได้ถูกประกาศกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม</p> <p style="text-align: center;">กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งต้องมีแผนที่แนบท้ายเพื่อแสดงแนวเขต และให้กำหนดมาตรการต่าง ๆ ตามมาตรา 39 ด้วย</p>	<p>เปลี่ยนคำจาก “ระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติ” เป็น “พื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ”</p> <p>อำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงกำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จากให้ทำ “โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ” เป็น “โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ”</p>
<p>มาตรา 44 ในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา 43 ให้กำหนดมาตรการคุ้มครองอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ไว้ในกฎกระทรวงด้วย</p> <p>(1) กำหนดการใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือมิให้กระทบกระเทือนต่อระบบนิเวศน์ตามธรรมชาติหรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม</p> <p>(2) ห้ามการกระทำหรือกิจกรรมใดๆ ที่อาจเป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์ของพื้นที่นั้น</p>	<p>มาตรา 39 ในเขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 38 ให้กำหนดมาตรการคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้</p> <p style="text-align: center;">ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับพื้นที่นั้นไว้ในกฎกระทรวงนั้นด้วย</p> <p>(1) กำหนดวิธีจัดการโดยเฉพาะสำหรับพื้นที่ และการกำกับดูแล ติดตาม และตรวจสอบการใช้มาตรการคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม รวมทั้งกำหนดขอบเขต หน้าที่และความ</p>	

<p>จากลักษณะตามธรรมชาติหรือเกิดผลกระทบต่อคุณค่าของ สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม</p> <p>(3) กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของ ส่วนราชการรัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่จะทำการก่อสร้างหรือดำเนิน การในพื้นที่นั้น ให้มีหน้าที่ต้องเสนอรายงานการประเมินผลกระทบ สิ่งแวดล้อม</p> <p>(4) กำหนดวิธีการจัดการโดยเฉพาะสำหรับพื้นที่นั้นรวมทั้งการ กำหนดขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบของส่วนราชการที่ เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการร่วมมือและประสานงานให้เกิด ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือระบบ นิเวศน์ตามธรรมชาติหรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในพื้นที่นั้น</p> <p>(5) กำหนดมาตรการคุ้มครองอื่นๆ ตามที่เห็นสมควรและ เหมาะสมแก่สภาพของพื้นที่นั้น</p>	<p>รับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการ ร่วมมือและประสานงานให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ในการ รักษาสภาพธรรมชาติหรือระบบนิเวศตามธรรมชาติ ความหลากหลาย ทางชีวภาพ หรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในพื้นที่นั้น</p> <p>(2) กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อรักษาสภาพธรรมชาติ หรือมิให้กระทบกระเทือนต่อระบบนิเวศตามธรรมชาติ ความ หลากหลายทางชีวภาพ หรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม</p> <p>(3) ห้ามกระทำการกิจกรรมใด ๆ ที่อาจเป็นอันตรายหรือก่อให้เกิด ผลกระทบต่อระบบนิเวศของพื้นที่นั้นจากลักษณะ ตามธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือเกิดผลกระทบต่อคุณ ค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม เว้นแต่เป็นการดำเนินการของส่วน ราชการ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ</p> <p>(4) กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการหรือ การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่จะทำการก่อสร้าง หรือดำเนินการในพื้นที่นั้น ให้มีหน้าที่ต้องจัดทำรายงานการประเมิน ผลกระทบสิ่งแวดล้อม</p> <p>(5) กำหนดมาตรการคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามที่เห็นสมควรและเหมาะสมแก่ สภาพของพื้นที่นั้น</p>	<p>(1) ฉบับร่างฯ เหมือน (4) ฉบับเดิม แต่เพิ่มเรื่องการทำกับคูแลติดตาม และตรวจสอบการใช้มาตรการ</p> <p>(2) ฉบับร่างฯ เหมือน (1) ฉบับเดิม แต่เพิ่มเรื่องความหลากหลายทางชี วภาพ</p> <p>(3) ฉบับร่างฯ เหมือน (2) ฉบับเดิม แต่เพิ่มเรื่องความหลากหลายทางชี วภาพ และข้อยกเว้นกรณีเป็นการ ดำเนินการของส่วนราชการ ใน กรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ สาธารณะ</p>
--	---	---

	<p style="text-align: center;">การจัดทำและการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตาม (4) ให้นำบทบัญญัติส่วนที่ 4 การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>(4) ฉบับร่างฯ เหมือน (3) ฉบับเดิม เปลี่ยนจาก “มีหน้าที่ต้องเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เป็น “มีหน้าที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม”</p> <p>(5) ฉบับร่างฯ ตรงกับ (5) ฉบับเดิม แต่เพิ่มการกำหนดมาตรการ “ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”</p>
<p>มาตรา 45 ในพื้นที่ใดที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์เขตผังเมืองรวม เขตผังเมืองเฉพาะ เขตควบคุมอาคาร เขตนิคมอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือเขตควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ไว้แล้ว แต่ปรากฏว่ามีสภาพปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรุนแรงเข้าชั้นวิกฤตซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขโดยทันทีและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่มีอำนาจตามกฎหมายหรือไม่สามารถที่จะทำการแก้ไขปัญหาได้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติเข้าดำเนินการเพื่อใช้มาตรการคุ้มครองอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง</p>	<p>มาตรา 40 ในกรณีที่พื้นที่ใดที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตผังเมืองเฉพาะ เขตควบคุมอาคาร เขตนิคมอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือเขตควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ไว้แล้ว แต่ปรากฏว่ายังมีหรืออาจจะมีปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรุนแรงเข้าชั้นวิกฤตที่จำเป็นจะต้องได้รับการป้องกันและแก้ไขโดยทันที และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องไม่มีอำนาจตามกฎหมายหรือไม่สามารถที่จะทำการแก้ไขปัญหาได้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ขออนุมัติเข้าดำเนินการเพื่อใช้มาตรการคุ้มครองอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 39 ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับสภาพ</p>	<p>ฉบับเดิมกำหนดว่า “ปรากฏว่ามีสภาพปัญหา”</p> <p>ฉบับร่างฯ กำหนดว่า “ปรากฏว่ายังมีหรืออาจจะมีปัญหา”</p> <p>ฉบับร่างฯ เขียนเพิ่มเติมถึงความจำเป็นเหมาะสมกับสภาพปัญหา และต้องเป็นมาตรการที่แตกต่าง</p>

<p>ตามมาตรา 44 ตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อควบคุมและแก้ไข ปัญหาในพื้นที่นั้นได้</p> <p>เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตพื้นที่ รายละเอียด เกี่ยวกับมาตรการคุ้มครองและกำหนดระยะเวลาที่จะใช้มาตรการ คุ้มครองดังกล่าวในพื้นที่นั้น</p> <p>การขยายระยะเวลาตามประกาศในวรรคสองให้กระทำได้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและ คณะรัฐมนตรี โดยทำเป็นประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>ปัญหาและต้องเป็นมาตรการที่แตกต่างหรือเข้มงวดกว่ามาตรการที่ กำหนดในกฎหมายเฉพาะ เพื่อคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไข และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่นั้นให้มีประสิทธิภาพ</p> <p>เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการ คุ้มครองสิ่งแวดล้อมพร้อมมีแผนที่ท้าย รายละเอียดเกี่ยวกับมาตรการ คุ้มครอง กำหนดระยะเวลาที่จะใช้มาตรการคุ้มครองดังกล่าวในพื้นที่ นั้นที่ต้องไม่เกินห้าปี</p> <p>ในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือได้รับการร้องขอจากหน่วย งานของรัฐที่เกี่ยวข้องตามวรรคหนึ่งว่าการแก้ไขปัญหาคคุณภาพ สิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองตามประกาศในวรรค สองไม่สามารถดำเนินการแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ และ เขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองนั้นยังคงมีสภาพปัญหาความรุนแรง เข้าขั้นวิกฤตที่จำเป็นจะต้องได้รับการป้องกันหรือแก้ไข รัฐมนตรีโดย ความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและ คณะรัฐมนตรีจะขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศเขตพื้นที่ให้ใช้ มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมออกไปอีกก็ได้</p> <p>ทั้งนี้ การขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศเขตพื้นที่ให้ ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้กระทำได้อีกสองครั้ง ครั้งละไม่เกิน สองปี และให้รัฐมนตรีแสดงเหตุผลหรือเหตุจำเป็นอื่น สภาพปัญหา</p>	<p>หรือเข้มงวดกว่ามาตรการที่กำหนด ในกฎหมายเฉพาะ และครอบคลุม ถึงการคุ้มครอง ป้องกัน แก้ไข และ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม</p> <p>ฉบับร่างฯ กำหนดระยะเวลาที่จะใช้ มาตรการคุ้มครองไม่เกิน 5 ปี ฉบับ เดิมไม่ได้กำหนดเวลาใช้มาตรการ คุ้มครองไว้อย่างชัดเจน</p> <p>ฉบับร่างฯ เพิ่มกรณีการแก้ไข ปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขต พื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองไม่ สามารถดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ระยะเวลาที่กำหนดได้ และเขต พื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองนั้นยัง คงมีสภาพปัญหาความรุนแรงเข้า ขั้นวิกฤตที่จำเป็นจะต้องได้รับการ ป้องกันหรือแก้ไขจะขยายระยะ ระยะเวลาการใช้บังคับประกาศเขตพื้นที่</p>
---	---	---

	และอุปสรรคที่ทำให้ต้องขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศเขตพื้นที่ ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรีด้วย	ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ออกไปอีกก็ได้ โดยกำหนดเงื่อนไขไว้ใน ฉบับร่างฯ วรรค 4
ส่วนที่ 4 การทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	ส่วนที่ 5 การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	**ไม่มีส่วนที่ 4 ในฉบับร่าง
มาตรา 46 ในส่วนนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น “การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า กระบวนการศึกษาและประเมินผลที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้มีการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียอื่นใดของประชาชนหรือชุมชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อกำหนดมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบดังกล่าว ผลการศึกษาเรียกว่า รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม “อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับคามยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการ	มาตรา 41 ในส่วนนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น ฉบับร่างฯ ย้ายคำนิยาม “การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม” ไปไว้ในมาตรา 4	

<p>ออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประธานบัตร และการให้อาชญาบัตรด้วย</p> <p>“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า เจ้าของโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 48 และให้หมายความรวมถึงผู้จัดการของนิติบุคคลอาคารชุดสำหรับทรัพย์สินส่วนกลางตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด และผู้จัดสรรที่ดินหรือคณะกรรมการหมู่บ้านจัดสรรของนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรสำหรับสาธารณูปโภคตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินด้วย</p>	<p>“อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประธานบัตร และการให้อาชญาบัตรด้วย</p> <p>“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า เจ้าของโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 43 และให้หมายความรวมถึงผู้จัดการของนิติบุคคลอาคารชุดสำหรับทรัพย์สินส่วนกลางตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด และผู้จัดสรรที่ดินหรือคณะกรรมการหมู่บ้านจัดสรรของนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรสำหรับสาธารณูปโภคตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินด้วย</p>	
<p>มาตรา 47 ในกรณีที่มีการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ตามระเบียบหรือกฎหมายอื่นใดไว้แล้ว การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้คำนึงถึงผลการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ดังกล่าวด้วย</p>	<p>มาตรา 42 ในกรณีที่มีการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ตามระเบียบหรือกฎหมายอื่นใดไว้แล้ว การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้คำนึงถึงผลการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ดังกล่าวด้วย</p>	SEA กำหนดเหมือนฉบับเดิม
<p>มาตรา 48 เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศกำหนดให้โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการ</p>	<p>มาตรา 43 เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศกำหนดให้โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการ</p>	เหมือนฉบับเดิม

<p>เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ซึ่งผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศ กำหนด โดยจะกำหนดให้แตกต่างกันตามประเภทหรือขนาดของโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการก็ได้ และอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสาระสำคัญเกี่ยวกับรายละเอียดโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการ สภาพสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน การประเมินทางเลือกในการดำเนินการ การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการทั้งทางตรงและทางอ้อม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการชดเชยเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหาย</p> <p>การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ</p>	<p>เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ซึ่งผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศ กำหนด โดยจะกำหนดให้แตกต่างกันตามประเภทหรือขนาดของโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการก็ได้ และอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสาระสำคัญเกี่ยวกับรายละเอียดโครงการ หรือกิจการหรือการดำเนินการ สภาพสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน การประเมินทางเลือกในการดำเนินการ การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการทั้งทางตรงและทางอ้อม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการชดเชยเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหาย</p> <p>การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพ</p>	
--	--	--

<p>คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้องประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้อง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนดเป็นการเพิ่มเติมจากที่ต้องดำเนินการตามวรรคสองด้วย</p> <p>ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณา ทบทวนประกาศตามวรรคหนึ่งในรอบระยะเวลาห้าปี หรือในกรณีที่มีความจำเป็นจะดำเนินการให้เร็วกว่านั้นก็ได้อีก</p>	<p>สิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้องประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้อง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนดเป็นการเพิ่มเติมจากที่ต้องดำเนินการตามวรรคสองด้วย</p> <p>ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณา ทบทวนประกาศตามวรรคหนึ่งในรอบระยะเวลาห้าปี หรือในกรณีที่มีความจำเป็นจะดำเนินการให้เร็วกว่านั้นก็ได้อีก</p>	
<p>มาตรา 49 ในกรณีที่โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 48 เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการร่วมกับเอกชนที่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีตามระเบียบปฏิบัติของทางราชการ ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้น จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ในระยะทำการศึกษาความเหมาะสมของโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการ และเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ในการพิจารณา</p>	<p>มาตรา 44 ในกรณีที่โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 43 เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการร่วมกับเอกชนที่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีตามระเบียบปฏิบัติของทางราชการ ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้น จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ในระยะทำการศึกษาความเหมาะสมของโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการ และเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ในการพิจารณา</p>	<p>เหมือนฉบับเดิม</p>

<p>เสนอความเห็นของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้มีความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการประกอบการพิจารณาด้วย</p> <p>ในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง คณะรัฐมนตรีอาจขอให้บุคคลหรือสถาบันใดซึ่งมีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทำการศึกษาและเสนอรายงานหรือความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้</p> <p>กรณีโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 48 เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่ไม่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือไม่ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้นจัดทำและเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา 50 และมาตรา 51/1 ด้วยโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีที่โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่งเป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการด้านการคมนาคมขนส่ง การชลประทาน การป้องกันสาธารณสุข โรงพยาบาล หรือที่อยู่อาศัยที่มีค</p>	<p>เสนอความเห็นของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้มีความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการประกอบการพิจารณาด้วย</p> <p>ในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง คณะรัฐมนตรีอาจขอให้บุคคลหรือสถาบันใดซึ่งมีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทำการศึกษาและเสนอรายงานหรือความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้</p> <p>กรณีโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 43 เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่ไม่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือไม่ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้นจัดทำและเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา 45 และมาตรา 47 ด้วยโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีที่โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่งเป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการด้านการคมนาคมขนส่ง การชลประทาน การป้องกันสาธารณสุข โรงพยาบาล หรือที่อยู่อาศัยที่มีค</p>	
--	--	--

<p>วามจำเป็นเร่งด่วนเพื่อประโยชน์สาธารณะ ในระหว่างที่รอผลการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้น อาจเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติให้ดำเนินกระบวนการหรือขั้นตอนเพื่อให้ได้มาซึ่งเอกชนที่จะเป็นผู้รับงานนั้นไปพลางก่อนได้ แต่จะลงนามผูกพันในสัญญาหรือให้สิทธิกับเอกชนผู้นั้นไม่ได้</p>	<p>วามจำเป็นเร่งด่วน เพื่อประโยชน์สาธารณะ ในระหว่างที่รอผลการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้น อาจเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติให้ดำเนินกระบวนการหรือขั้นตอนเพื่อให้ได้มาซึ่งเอกชนที่จะเป็นผู้รับงานนั้นไปพลางก่อนได้ แต่จะลงนามผูกพันในสัญญาหรือให้สิทธิกับเอกชนผู้นั้นไม่ได้</p>	<p>เหมือนฉบับเดิม (มีที่มาจาก คำสั่ง คสช. ที่ 9/2559)</p>
<p>มาตรา 50 ในกรณีที่โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 48 เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่จะต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายก่อนเริ่มการก่อสร้างหรือดำเนินการ ให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายนั้น และต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน ในการเสนอรายงานดังกล่าวอาจจัดทำเป็นรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา 48 วรรคสองก็ได้</p>	<p>มาตรา 45 ในกรณีที่โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 43 เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่จะต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายก่อนเริ่มการก่อสร้างหรือดำเนินการ ให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายนั้น และต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน ในการเสนอรายงานดังกล่าวอาจจัดทำเป็นรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา 43 วรรคสองก็ได้</p>	<p>เหมือนฉบับเดิม</p>

<p>ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายรอการสั่งอนุญาตสำหรับโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการตามวรรคหนึ่งไว้จนกว่ารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ และได้รับหนังสือแจ้งผลการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าวจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน</p> <p>ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนตรวจสอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและเอกสารที่เกี่ยวข้องที่เสนอมานี้ หากเห็นว่ารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้นมิได้จัดทำให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา 48 วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือมีเอกสารไม่ครบถ้วน ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนแจ้งให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตที่เสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้น</p>	<p>ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายรอการสั่งอนุญาตสำหรับโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการตามวรรคหนึ่งไว้จนกว่ารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ และได้รับหนังสือแจ้งผลการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าวจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน</p> <p>ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนตรวจสอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและเอกสารที่เกี่ยวข้องที่เสนอมานี้ หากเห็นว่ารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้นมิได้จัดทำให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา 43 วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือมีเอกสารไม่ครบถ้วน ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนแจ้งให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตที่เสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้น</p>	
--	--	--

<p>ในกรณีที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนเห็นว่ารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้จัดทำถูกต้องและมีเอกสารครบถ้วน หรือได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องและครบถ้วนตามวรรคสามแล้ว ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนพิจารณาเสนอความเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้น เพื่อเสนอให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาต่อไป</p> <p>ในการดำเนินการตามมาตรานี้ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนได้ เว้นแต่โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง หรือเป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนิน</p>	<p>ในกรณีที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนเห็นว่ารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้จัดทำถูกต้องและมีเอกสารครบถ้วน หรือได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องและครบถ้วนตามวรรคสามแล้ว ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนพิจารณาเสนอความเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้น เพื่อเสนอให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาต่อไป</p> <p>ในการดำเนินการตามมาตรานี้ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนได้ เว้นแต่โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง หรือเป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนิน</p>	
---	---	--

<p>การตามมาตรา 49 วรรคสี่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด</p> <p>ให้หน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนตามวรรคห้า รายงานผลการปฏิบัติงานและการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติทราบภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด</p>	<p>การตามมาตรา 44 วรรคสี่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด</p> <p>ให้หน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนตามวรรคห้า รายงานผลการปฏิบัติงานและการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติทราบภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด</p>	
<p>มาตรา 51 ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการเพื่อทำหน้าที่พิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และจะต้องมีเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตในกิจการอันเป็นสาระสำคัญสำหรับการดำเนินโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้นตามกฎหมายร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งกรรมการผู้ชำนาญการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด</p>	<p>มาตรา 46 ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการเพื่อทำหน้าที่พิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และจะต้องมีเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตในกิจการอันเป็นสาระสำคัญสำหรับการดำเนินโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้นตามกฎหมายร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งกรรมการผู้ชำนาญการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด</p>	<p>เหมือนฉบับเดิม</p>

<p>ให้นำความในมาตรา 16 และมาตรา 17 มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการผู้ชำนาญการตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>ให้นำความในมาตรา 17 และมาตรา 19 มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการผู้ชำนาญการตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม</p>	
<p>มาตรา 51/1 ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าคณะกรรมการผู้ชำนาญการมิได้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบ</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการไม่ให้ความเห็นชอบให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมหรือจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมใหม่ตามแนวทาง รายละเอียด ประเด็น หรือหัวข้อที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ มิฉะนั้นให้ถือว่าผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตไม่ประสงค์จะเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และให้ถือว่าจบกระบวนการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม แต่ไม่ตัดสิทธิที่ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตจะเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมใหม่ตามมาตรา 50</p>	<p>มาตรา 47 ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าคณะกรรมการผู้ชำนาญการมิได้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบ</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการไม่ให้ความเห็นชอบให้ผู้ดำเนินการ หรือผู้ขออนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมหรือจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมใหม่ตามแนวทาง รายละเอียด ประเด็น หรือหัวข้อที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่รับแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ มิฉะนั้นให้ถือว่าผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตไม่ประสงค์จะเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และให้ถือว่าจบกระบวนการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม แต่ไม่ตัดสิทธิที่ผู้ดำเนินการ หรือผู้ขออนุญาตจะเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมใหม่ตามมาตรา 45</p>	<p>เหมือนฉบับเดิม</p>

<p>เมื่อผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตได้เสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งได้ทำการแก้ไขเพิ่มเติมหรือได้จัดทำใหม่แล้ว ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานดังกล่าว ถ้าคณะกรรมการผู้ชำนาญการมิได้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบ</p> <p>ในกรณีคณะกรรมการผู้ชำนาญการไม่ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เสนอตามวรรคสาม ให้ถือว่าจบกระบวนการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมแต่ไม่ตัดสิทธิที่ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตจะเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมใหม่ตามมาตรา 50</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบ ความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้เป็นที่สุด</p>	<p>เมื่อผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตได้เสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งได้ทำการแก้ไขเพิ่มเติมหรือได้จัดทำใหม่แล้ว ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานดังกล่าว ถ้าคณะกรรมการผู้ชำนาญการมิได้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบ</p> <p>ในกรณีคณะกรรมการผู้ชำนาญการไม่ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เสนอตามวรรคสาม ให้ถือว่าจบกระบวนการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมแต่ไม่ตัดสิทธิที่ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตจะเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมใหม่ตามมาตรา 45</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบ ความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้เป็นที่สุด</p>	
<p>มาตรา 51/2 เพื่อประโยชน์ในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 49 มาตรา 50 และมาตรา 51/1 ให้กรรมการผู้ชำนาญการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการมีอำนาจตรวจสอบสถานที่ที่ตั้งของโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่เสนอรายงาน</p>	<p>มาตรา 48 เพื่อประโยชน์ในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 44 มาตรา 45 และมาตรา 47 ให้กรรมการผู้ชำนาญการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการมีอำนาจตรวจสอบสถานที่ที่ตั้งของโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่เสนอรายงานการ</p>	<p>เหมือนฉบับเดิม</p>

<p>การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้นได้ โดยต้องกระทำต่อหน้าหรือด้วยความยินยอมของผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาต</p>	<p>ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้นได้ โดยต้องกระทำต่อหน้าหรือด้วยความยินยอมของผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาต</p>	
<p>มาตรา 51/3 เมื่อคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบ หรือในกรณีที่ให้ถือว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบตามมาตรา 51/1 แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายนำมาตราการตามที่เสนอไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมไปกำหนดเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาต โดยให้ถือว่าเป็นเงื่อนไขที่กำหนดตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย</p> <p>ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายนำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการในวรรคหนึ่งของผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาต ต้องจัดทำตามมาตรา 51/5 ไปกำหนดเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตด้วย</p>	<p>มาตรา 49 เมื่อคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบ หรือในกรณีที่ให้ถือว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบตามมาตรา 47 แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายนำมาตราการตามที่เสนอไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมไปกำหนดเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาต โดยให้ถือว่าเป็นเงื่อนไขที่กำหนดตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย</p> <p>ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายนำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการในวรรคหนึ่งของผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาต ต้องจัดทำตามมาตรา 51 ไปกำหนดเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตด้วย</p>	<p>เหมือนฉบับเดิม</p>
<p>มาตรา 51/4 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามมาตรา 49 และมาตรา 50 รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจกำหนดให้การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 48 ต้องจัดทำหรือได้รับการรับรองจากผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม</p>	<p>มาตรา 50 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามมาตรา 44 และมาตรา 45</p> <p>รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจกำหนดให้การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 43 ต้องจัดทำหรือได้รับการรับรองจากผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม</p>	<p>เหมือนฉบับเดิม</p>

<p>การขอและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต และการสั่งพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>การขอและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต และการสั่งพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	
<p>มาตรา 51/5 เพื่อประโยชน์ในการติดตามตรวจสอบและพัฒนาระบบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตที่ได้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการแล้ว จัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด</p> <p>ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตรวบรวมรายงานที่ได้รับตามวรรคหนึ่งส่งให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดในเขตท้องที่นั้น หรือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร ภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับรายงาน</p> <p>ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวบรวมรายงานตามวรรคสองและจัดทำรายงานผลการ</p>	<p>มาตรา 51 เพื่อประโยชน์ในการติดตามตรวจสอบและพัฒนาระบบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตที่ได้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการแล้ว จัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด</p> <p>ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตรวบรวมรายงานที่ได้รับตามวรรคหนึ่งส่งให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดในเขตท้องที่นั้น หรือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร ภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับรายงาน</p> <p>ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวบรวมรายงานตามวรรคสองและจัดทำรายงานผลการ</p>	<p>เหมือนฉบับเดิม</p>

<p>ปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าวพร้อมข้อเสนอแนะและความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p> <p>ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตผู้ใดหลักเลียงหรือมิได้ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา 51/3 ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอแนะหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอนุญาตให้มีการดำเนินการทางกฎหมายเพื่อบังคับให้ผู้ดำเนินการ หรือผู้ขออนุญาตปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตให้ถูกต้อง และให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอนุญาต แล้วแต่กรณี แจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทราบภายในระยะเวลาเก้าสิบวัน</p>	<p>ปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าวพร้อมข้อเสนอแนะและความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p> <p>ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตผู้ใดหลักเลียงหรือมิได้ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา 49 ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอแนะหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอนุญาตให้มีการดำเนินการทางกฎหมายเพื่อบังคับให้ผู้ดำเนินการ หรือผู้ขออนุญาตปฏิบัติตามมาตรการที่ได้กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตให้ถูกต้อง และให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอนุญาต แล้วแต่กรณี แจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทราบภายในระยะเวลาเก้าสิบวัน</p>	
<p>มาตรา 51/6 รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความคิดเห็นจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการสามารถนำไปใช้เพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือประกอบการพิจารณาอนุญาตตามกฎหมายได้เป็น</p>	<p>มาตรา 52 รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความคิดเห็นจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการสามารถนำไปใช้เพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือประกอบการพิจารณาอนุญาตตามกฎหมายได้เป็นระยะเวลาห้าปี</p>	<p>เหมือนฉบับเดิม</p>

<p>ระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่สำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะ กรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนได้มี หนังสือแจ้งความเห็นของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือ ความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตประสงค์จะนำ รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นจากคณะ กรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือได้รับความเห็นชอบ หรือถือว่าได้ รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการแล้ว เพื่อเสนอขอรับ ความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี หรือประกอบการพิจารณาอนุญาต ตามกฎหมายเมื่อพ้นระยะเวลาตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง โครงการ หรือกิจการ หรือการดำเนินการที่จะดำเนินการนั้นจะต้องไม่มีการ ดัดแปลง ขยาย ต่อเติม เพิ่ม ลด หรือเปลี่ยนแปลงที่จะมีผลกระทบ หรือทำให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่และชุมชนเพิ่มขึ้น จากที่ระบุในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความ เห็นจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือได้รับความเห็นชอบ หรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ หรือ จะต้องไม่เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบ ต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชน หรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง และผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้อง</p>	<p>นับแต่วันที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่ง ชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนได้มีหนังสือแจ้งความเห็นของคณะ กรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้ ชำนาญการ แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตประสงค์จะนำ รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นจากคณะ กรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือได้รับความเห็นชอบ หรือถือว่าได้ รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการแล้ว เพื่อเสนอขอรับ ความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี หรือประกอบการพิจารณาอนุญาต ตามกฎหมายเมื่อพ้นระยะเวลาตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง โครงการ หรือกิจการ หรือการดำเนินการที่จะดำเนินการนั้นจะต้องไม่มีการ ดัดแปลง ขยาย ต่อเติม เพิ่ม ลด หรือเปลี่ยนแปลงที่จะมีผลกระทบ หรือทำให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่และชุมชนเพิ่มขึ้น จากที่ระบุในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความ เห็นจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือได้รับความเห็นชอบ หรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ หรือจะ ต้องไม่เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบ ต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพ ชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือ สิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง และผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้องทบทวน</p>	
---	--	--

<p>ทบทวนมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นหรือได้รับความเห็นชอบ เสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาใหม่ แล้วแต่กรณี</p>	<p>มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นหรือได้รับความเห็นชอบ เสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาใหม่ แล้วแต่กรณี</p>	
<p>มาตรา 51/7 ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการได้รับเบี่ยงประชุมตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา</p> <p>ในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 49 และมาตรา 51/1 คณะกรรมการผู้ชำนาญการจะมอบหมายให้บุคคลหรือสถาบันใดได้ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของคณะกรรมการผู้ชำนาญการโดยได้รับคำตอบแทนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาก็ได้</p> <p>บุคคลซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการตามวรรคสองจะต้องไม่เป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรในสังกัดสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน แล้วแต่กรณี และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด</p>	<p>มาตรา 53 ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการได้รับเบี่ยงประชุมตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา</p> <p>ในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 44 และมาตรา 47 คณะกรรมการผู้ชำนาญการจะมอบหมายให้บุคคลหรือสถาบันใดได้ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของคณะกรรมการผู้ชำนาญการโดยได้รับคำตอบแทนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาก็ได้</p> <p>บุคคลซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการตามวรรคสองจะต้องไม่เป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรในสังกัดสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน แล้วแต่กรณี และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด</p>	<p>เหมือนฉบับเดิม</p>

<p>รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการจะมอบหมายให้บุคคลตามวรรคสองเป็นผู้ให้ความเห็นประกอบการพิจารณาได้จะต้องเป็นรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง หรือมีความยุ่งยากซับซ้อนหรือมีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง หรือต้องใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด</p>	<p>รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการจะมอบหมายให้บุคคลตามวรรคสองเป็นผู้ให้ความเห็นประกอบการพิจารณาได้จะต้องเป็นรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง หรือมีความยุ่งยากซับซ้อนหรือมีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง หรือต้องใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด</p>	
<p>หมวด 4 การควบคุมมลพิษ</p>	<p>หมวด 4 การป้องกันและควบคุมมลพิษ</p>	
<p>ส่วนที่ 1 คณะกรรมการควบคุมมลพิษ</p>	<p>ส่วนที่ 1 คณะกรรมการควบคุมมลพิษ</p>	
<p>มาตรา 52 เพื่อประโยชน์ในการควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมมลพิษ” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง*</p>	<p>มาตรา 54 เพื่อประโยชน์ในการควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมมลพิษ” ประกอบด้วย (1) ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ (2) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรม</p>	

<p>อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่* อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินห้าคนซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และอธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>ให้นำความในมาตรา 14 และมาตรา 15 มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมมลพิษโดยอนุโลม</p>	<p>ธุรกิจพลังงาน อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ปลัดกรุงเทพมหานคร</p> <p>(3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือมีผลงานและประสบการณ์เกี่ยวกับการควบคุมมลพิษหรือกฎหมายสิ่งแวดล้อมจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ</p> <p>ให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา 14 และมาตรา 15 มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิโดยอนุโลม</p>	<p>เปลี่ยนจาก อธิบดีกรมตำรวจ เป็นผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ตำแหน่งเดียวกัน)</p> <p>ตำแหน่งที่หายไป ได้แก่ อธิบดีกรมการปกครอง และ อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>ตำแหน่งที่เพิ่ม ได้แก่ อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน</p> <p>มีการเพิ่มเติมคุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิ และแก้ไขจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิขั้นต่ำ จากไม่เกิน 5 คน เป็น 3-5 คน</p>
<p>มาตรา 53 ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เสนอแผนปฏิบัติการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขอันตรายอันเกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p>	<p>มาตรา 55 ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) จัดทำและเสนอแผนฉุกเฉินเพื่อป้องกัน แก้ไข ระงับ หรือบรรเทาเหตุฉุกเฉิน หรือเหตุอันตรายจากภาวะมลพิษที่รั่ว</p>	<p>แก้ไขจากการเสนอแผนเพื่อป้องกันอันตรายจากมลพิษ เป็น เสนอแผนกรณีฉุกเฉิน</p>

<p>(2) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้มีการดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม ป้องกัน ลด หรือขจัดมลพิษต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>(3) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดมาตรการส่งเสริมด้านภาษีอากรและการลงทุนของเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ และการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>(4) เสนอแนะการกำหนดอัตราค่าบริการสำหรับระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>(5) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา 55</p> <p>(6) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรา 68 และมาตรา 69</p> <p>(7) ให้คำแนะนำในการออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดและประเภทของของเสียอันตรายตามมาตรา 79</p> <p>(8) ประสานงานระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและเอกชน เพื่อควบคุม ป้องกัน ลด หรือขจัดมลพิษ</p>	<p>ไหลหรือการแพร่กระจายของมลพิษตามมาตรา 12 ต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>(2) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้มีการดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม ป้องกัน ลด หรือขจัดมลพิษต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>(3) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดมาตรการ ด้านการเงิน การคลัง ภาษีอากรและการส่งเสริมการลงทุนของเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษและการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>(4) ให้ความเห็นชอบแก่รัฐมนตรีในการออกประกาศตามมาตรา 57 และมาตรา 60</p> <p>(5) จัดทำและเสนอแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา 74</p> <p>(6) ให้คำแนะนำแก่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการกำหนดอัตราค่าบริการสำหรับระบบบำบัด กำจัด หรือจัดการน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา 90</p> <p>(7) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกประกาศเพื่อกำหนดประเภทของกิจการที่มีลักษณะหรือมีการใช้ชนิดของสารที่ก่อให้เกิดมลพิษ หรือส่วนผสมของสารดังกล่าวที่ก่อให้เกิดปริมาณของเสียจากการดำเนินการหรือการผลิต ซึ่งมีผลกระทบหรือเป็นอันตราย</p>	<p>เพิ่มเติมจากเดิมมีเพียงมาตรการทางภาษีอากร ให้มีมาตรการด้านการเงิน การคลังด้วย</p> <p>เพิ่มเข้ามาเพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจของรัฐมนตรี (ดูมาตรา 57 และ 60) รวม (5) (6) (7) ของเดิมเข้าด้วยกัน</p>
--	--	---

<p>(9) จัดทำรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์มลพิษเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติปีละหนึ่งครั้ง</p> <p>(10) พิจารณาวินิจฉัยการคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(11) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ</p> <p>(12) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมาย</p> <p>คณะกรรมการควบคุมมลพิษอาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษจะมอบหมายก็ได้</p>	<p>อย่างร้ายแรงต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือต่อชีวิตร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ ที่ต้องจัดให้มีหลักประกันความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 82</p> <p>(8) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกประกาศเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข จำนวนเงิน และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดให้มีหลักประกันความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 83</p> <p>(9) ให้ความเห็นชอบในการเสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดแต่งตั้งพนักงานอัยการ เพื่อดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาต่อบุคคลที่ก่อให้เกิดหรือเป็นแหล่งกำเนิดของการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษตามมาตรา 101</p> <p>(10) ประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ เอกชน และประชาชนเพื่อควบคุม ป้องกัน ลด หรือขจัดมลพิษ</p> <p>(11) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐ และผู้ประกอบการในการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา 57</p> <p>(12) จัดทำรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์มลพิษเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติปีละหนึ่งครั้ง</p> <p>(13) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมาย</p> <p>(14) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ</p>	
---	--	--

<p>มาตรา 54 ให้นำความในมาตรา 16 มาตรา 17 และมาตรา 20 มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษแต่งตั้งโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา 56 คณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษมอบหมาย</p> <p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา 17 และมาตรา 19 มาใช้บังคับแก่การประชุม และการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมมลพิษและคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษแต่งตั้งโดยอนุโลม</p>	<p>เพิ่มอำนาจคณะกรรมการควบคุมมลพิษให้มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการให้ชัดเจน</p>
<p>ส่วนที่ 2</p> <p>มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด</p>	<p>ส่วนที่ 2</p> <p>การป้องกันและควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด</p>	
<p>มาตรา 55 ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษและโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด สำหรับควบคุมการระบายน้ำทิ้ง การปล่อยทิ้งอากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสีย หรือมลพิษอื่นใดจากแหล่งกำเนิดออกสู่สิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา 57 เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและลดผลกระทบจากภาวะมลพิษ จากแหล่งกำเนิดมลพิษที่ระบายออกสู่สิ่งแวดล้อม ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจประกาศกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด</p>	<p>แก้ไขจากเดิม เพื่อรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนด เป็น เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและลดผลกระทบจากภาวะมลพิษ อาจทำให้ความผูกพันระหว่างค่ามาตรฐานแหล่งกำเนิดกับมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมหายไป</p>

	<p>มาตรา 58 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 60 (1) มีหน้าที่ในการดำเนินการหรือจัดการให้การระบายหรือปล่อยทิ้งมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อมเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา 57</p>	<p>เพิ่มเติมหน้าที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษให้ชัดเจน โดยรวมไว้ในมาตราเดียว ไม่แบ่งเป็นมลพิษด้านต่างๆ</p>
	<p>มาตรา 59 การกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา 57จะต้องเป็นไปตามหลักวิชาการและหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ และคำนึงถึงสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่อาจพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปซึ่งอาจจะกำหนดให้แตกต่างกันตามสภาพสิ่งแวดล้อมหรือการใช้ประโยชน์ในแต่ละพื้นที่ก็ได้</p>	
	<p>มาตรา 60 เพื่อประโยชน์ในการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจประกาศกำหนด</p> <p>(1) ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา 57</p> <p>(2) ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษตาม (1) ที่ต้องมีผู้ควบคุมการดำเนินการ</p> <p>(3) ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องจัดทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ</p>	

	<p>(4) ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องจัดทำรายงานในการระบายหรือปล่อยมลพิษ</p> <p>หลักเกณฑ์ในการจัดทำเนียบการปลดปล่อยมลพิษและเคลื่อนย้ายมลพิษตาม (3) และหลักเกณฑ์ในการจัดทำรายงานในการระบายหรือปล่อยมลพิษตาม (4) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศกำหนด</p> <p>ให้ยกเว้นการมีผู้ควบคุมตาม (2) การจัดทำทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษตาม (3) และการจัดทำรายงานในการระบายหรือปล่อยมลพิษตาม (4) หากเป็นกรณีที่มีกฎหมายอื่นบัญญัติให้ดำเนินการในแต่ละกรณีไว้เป็นการเฉพาะแล้ว</p>	
	<p>มาตรา 63 เมื่อมีการประกาศกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา 57 แล้ว</p> <p>ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตกิจการหรือการดำเนินการตามประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษตามกฎหมาย นำมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา 57 ไปกำหนดเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาต โดยให้ถือว่าเป็นเงื่อนไขที่กำหนดตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย และในกรณีมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา 57 ให้ถือเป็นเหตุในการสั่งพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตหรือการไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามกฎหมายนั้นด้วย</p>	
<p>มาตรา 56 ในกรณีที่มีการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการระบายน้ำทิ้ง การปล่อยทิ้งอากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสีย หรือ</p>	<p>มาตรา 64 ในกรณีที่มีการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับ การระบายหรือปล่อยทิ้งมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อมโดยอาศัยอำนาจ</p>	

<p>มลพิษอื่นใดจากแหล่งกำเนิดออกสู่สิ่งแวดล้อมโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น และมาตรฐานดังกล่าวไม่ต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 55 ให้มาตรฐานดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น แต่ถ้ามาตรฐานดังกล่าวต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 55 ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจตามกฎหมายนั้นแก้ไขให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด ในกรณีที่มีอุปสรรคไม่อาจดำเนินการเช่นนั้นได้ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ชี้ขาด เมื่อมีคำชี้ขาดเป็นประการใดให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามคำชี้ขาดนั้น</p>	<p>ตามกฎหมายอื่น และมาตรฐานดังกล่าวไม่ต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา 57 ให้มาตรฐานดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น แต่ถ้ามาตรฐานดังกล่าวต่ำกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา 57 ให้ถือว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา 57 เป็นมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ มาตรการ หรือวิธีการที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p>	<p>ตามร่างมาตรา 64 กรณีมาตรฐานการปล่อยมลพิษจากกฎหมายอื่นต่ำกว่ากฎหมายนี้ให้ใช้มาตรฐานตามกฎหมายนี้โดยไม่ต้องมีการชี้ขาดตามมาตรา 56 เดิม</p>
<p>มาตรา 57 ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นบัญญัติให้อำนาจส่วนราชการใดกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเรื่องใดไว้ แต่ส่วนราชการนั้นไม่ใช้อำนาจตามกฎหมายกำหนดมาตรฐานดังกล่าว ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษและโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเรื่องนั้นได้ และให้ถือว่าเป็นมาตรฐานตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย</p>	<p>มาตรา 65 ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นบัญญัติให้อำนาจหน่วยงานของรัฐใดกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเรื่องใดไว้และยังไม่มีกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษเช่นว่านั้น ให้กรมควบคุมมลพิษแจ้งหน่วยงานของรัฐดังกล่าวให้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ หากส่วนราชการนั้นไม่ประกาศกำหนดมาตรฐานดังกล่าว ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจประกาศกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเรื่องนั้นได้เมื่อพ้นกำหนดเวลา 180 วัน นับแต่วันที่กรมควบคุมมลพิษได้แจ้งเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐนั้น ๆ ได้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ และให้ถือว่ามาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดดังกล่าวเป็นมาตรฐานตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย</p>	<p>กรณีกฎหมายอื่นให้อำนาจหน่วยงานอื่นกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษ แต่หน่วยงานนั้นยังไม่กำหนด จากเดิมที่รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเรื่องนั้นได้เลย แก้ไขเป็นต้องมีการแจ้งให้หน่วยงานนั้นใช้อำนาจก่อน 180 วัน จึงจะประกาศได้</p>

<p>มาตรา 58 ในกรณีที่เห็นสมควรให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดสูงกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา 55 หรือมาตรฐานซึ่งกำหนดตามกฎหมายอื่นและมีผลใช้บังคับตามมาตรา 56 เป็นพิเศษ สำหรับในเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา 59</p>		<p>ตัดมาตรานี้ออกไป โดยทำให้อำนาจผู้ว่าฯ ที่จะกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษในเขตควบคุมมลพิษด้วยตนเอง เป็นการจัดทำแผนร่วมกับคพ. (ดูมาตรา 74 ร่างพรบ.)</p>
<p>ส่วนที่ 3 เขตควบคุมมลพิษ</p>	<p>ส่วนที่ 3 เขตควบคุมมลพิษ</p>	
<p>มาตรา 59 ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดมีปัญหามลพิษซึ่งมีแนวโน้มที่จะร้ายแรงถึงขนาดเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้ท้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมมลพิษเพื่อดำเนินการควบคุม ลด และขจัดมลพิษได้</p>	<p>มาตรา 73 ในกรณีที่ปรากฏว่าพื้นที่บริเวณใดมีปัญหามลพิษซึ่งมีแนวโน้มที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน หรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดพื้นที่บริเวณนั้นเป็นเขตควบคุมมลพิษ เพื่อดำเนินการแก้ไข ขจัด ลด หรือบรรเทาความเสียหายจากมลพิษ</p> <p style="text-align: center;">การกำหนดเขตควบคุมมลพิษตามวรรคหนึ่ง ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้มีแผนที่แสดงแนวเขตแนบท้ายประกาศด้วย</p> <p style="text-align: center;">ให้ทบทุนการกำหนดเขตควบคุมมลพิษเป็นระยะ โดยอาจขยาย ลด หรือยกเลิก ทั้งนี้ เพื่อปรับปรุงหรือแก้ไขให้สอดคล้องกับสภาพปัญหามลพิษและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และผลกระทบทางสังคม และเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในเขตควบคุมมลพิษนั้น</p>	<p>ปรับระดับเงื่อนไขในการประกาศเขตควบคุมมลพิษ จากมีแนวโน้มที่จะร้ายแรงถึงขนาดเป็นอันตราย เป็น มีแนวโน้มที่อาจเป็นอันตราย</p> <p>เพิ่มใหม่</p> <p>เพิ่มใหม่</p>

<p>มาตรา 60 เพื่อประโยชน์ในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดตามมาตรา 37 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นในท้องที่ที่ได้ประกาศกำหนดให้เป็นเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา 59 จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษนั้นเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อรวมไว้ในแผนปฏิบัติการเพื่อจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด</p> <p>การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษให้ดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ทำการสำรวจ และเก็บข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีอยู่ในเขตควบคุมมลพิษนั้น</p> <p>(2) จัดทำบัญชีรายละเอียดแสดงจำนวน ประเภท และขนาดของแหล่งกำเนิดมลพิษ ที่ได้ทำการสำรวจและเก็บข้อมูลตาม (1)</p> <p>(3) ทำการศึกษา วิเคราะห์ และประเมินสถานภาพมลพิษ รวมทั้งขอบเขตความรุนแรงของสภาพปัญหา และผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อ กำหนดมาตรการที่เหมาะสมและจำเป็นสำหรับการลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษนั้น</p>	<p>มาตรา 74 เมื่อมีการประกาศเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา 73 ให้กรมควบคุมมลพิษร่วมกับจังหวัดที่อยู่ในเขตควบคุมมลพิษจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษ เสนอให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อความเห็นชอบ</p> <p>การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการ</p> <p>และอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ทำการสำรวจ และเก็บข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษ ระบบ หรือวิธีการ ในการบำบัดมลพิษที่มีอยู่ในเขตควบคุมมลพิษนั้น</p> <p>(2) ทำการศึกษา วิเคราะห์ และประเมินสถานภาพมลพิษ รวมทั้งขอบเขต ความรุนแรงของสภาพปัญหา และผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>(3) กำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อลดการแพร่กระจายมลพิษ กำหนดมาตรการปรับปรุงเทคนิคในการปล่อยหรือระบายมลพิษที่ปลอดภัยและทันสมัย หรือกำหนดมาตรการทำความสะอาดหรือฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและองค์กรปกครองท้องถิ่น ในท้องที่ที่ได้ประกาศกำหนดให้เป็นเขตควบคุมมลพิษนำไปปฏิบัติ</p> <p>(4) กำหนดมาตรการการมีส่วนร่วมและการรับรู้ปัญหาของประชาชนที่ได้รับผลกระทบ</p>	<p>ผู้จัดทำแผนเปลี่ยนจาก พนักงานท้องถิ่น เป็น คพ.ร่วมกับจังหวัด โดยจากเดิมเสนอต่อผู้ว่าฯ เป็น เสนอให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ</p> <p>(2) ในฉบับร่าง เดิมคือ (3) ส่วนต้น</p> <p>(3) ในฉบับร่างแยกมาจาก (3) เดิม ส่วนท้าย โดยทำให้ชัดเจนขึ้น และเพิ่มเติมมาตรการปรับปรุงเทคนิคการปล่อยมลพิษ และมาตรการฟื้นฟู</p>
---	--	---

<p>ในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เจ้าพนักงาน ควบคุมมลพิษแนะนำและช่วยเหลือตามความจำเป็น</p>	<p>(5) กำหนดมาตรการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ตั้งอยู่ในเขตควบคุม มลพิษในการแก้ปัญหาภาวะมลพิษและเยียวยาสิ่งแวดล้อม</p> <p>(6) กำหนดหน่วยงานและองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่ต้องร่วมกันปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการ</p> <p>ในกรณีในพื้นที่ในเขตควบคุมมลพิษครอบคลุมเขต ของนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยนิคมอุตสาหกรรม เขต พัฒนาพิเศษภาคตะวันออกหรือเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษตาม กฎหมายว่าด้วยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หรือเขตอนุรักษ์อื่นที่มี กฎหมายเฉพาะ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ รับผิดชอบพื้นที่นั้นร่วมจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษ ตามวรรคหนึ่งด้วย</p> <p>ในกรณีที่ภาวะมลพิษเกิดขึ้นและกระจายเป็นวง กว้าง ครอบคลุมการดำเนินการ ของหลายหน่วยงานและมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการใดเพื่อให้ เกิดการบูรณาการและผลสัมฤทธิ์ในการแก้ไขปัญหาภาวะมลพิษนั้น คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหน่วยงานใดหน่วยงาน หนึ่งเพียงหน่วยงานเดียว หรือให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดหรือบาง ส่วนร่วมกันปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการตามวรรคสองก็ได้ โดย คณะรัฐมนตรีจะกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการให้สอดคล้องกับ การแก้ไขตามสภาพปัญหาด้วยก็ได้</p>	<p>เพิ่ม (4) (5) (6)</p> <p>เพิ่มกรณีเขตควบคุมมลพิษครอบ คลุมเขตนิคมอุตสาหกรรมตาม กฎหมายว่าด้วยการ นิคมอุตสาหกรรม เขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออกหรือเขตส่งเสริม เศรษฐกิจพิเศษตามกฎหมายว่า ด้วยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก</p>
---	---	--

	<p style="text-align: center;">ให้มีการทบทวนแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษตามวรรคหนึ่งเป็นระยะเพื่อปรับปรุงหรือแก้ไขให้สอดคล้องกับสภาพปัญหามลพิษและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในเขตควบคุมมลพิษนั้น</p> <p style="text-align: center;">แผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษตามวรรคหนึ่งที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้ความเห็นชอบแล้วให้เผยแพร่ให้ประชาชนทราบ</p>	หรือเขตอนุรักษ์อื่นที่มีกฎหมายเฉพาะ
<p>มาตรา 61 แผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา 60 จะต้องเสนอประมาณการและคำขอจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินกองทุนสำหรับก่อสร้างหรือดำเนินการเพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการที่จำเป็น สำหรับการลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษนั้นด้วย</p>		ในร่างใหม่ไม่มี
<p>มาตรา 62 ในกรณีที่จำเป็นจะต้องจัดหาที่ดินสำหรับใช้เป็นที่ตั้งระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมสำหรับเขตควบคุมมลพิษใด แต่ไม่สามารถจัดหาที่ดินของรัฐได้ ให้ดำเนินการจัดหาที่ดินของเอกชนเพื่อพิจารณาคัดเลือกเป็นที่ตั้ง ในกรณีที่มีค่าใช้จ่ายให้เสนอประมาณการและคำขอจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินกองทุนในแผนปฏิบัติการระดับจังหวัด</p>		

<p>ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ ให้กำหนดที่ดินที่เหมาะสมเพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีให้ดำเนินการเวนคืนต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์</p>		
<p>มาตรา 63 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้กำกับดูแลการดำเนินการของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 60 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ดำเนินการภายในเวลาอันสมควร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจดำเนินการแทนเมื่อได้แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติทราบแล้ว</p>	<p>มาตรา 75 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่มีหน้าที่รับผิดชอบในเขตควบคุมมลพิษ กำกับ และควบคุมดูแลการปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษตามมาตรา 74 และรายงานผลการปฏิบัติการตามแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษนั้นต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษเพื่อรายงานต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพร้อมความเห็นหรือข้อเสนอแนะ</p>	<p>เปลี่ยนการกำกับดูแลของผู้ว่าฯ จากกำกับดูแลเจ้าพนักงานท้องถิ่นและทำแทนได้ เป็นกำกับดูแลให้เป็นไปตามแผนที่คพ.และจังหวัดทำขึ้น แล้วรายงานให้ทราบ</p>
<p>ส่วนที่ 4 มลพิษทางอากาศและเสียง</p>		
<p>มาตรา 64 ยานพาหนะที่จะนำมาใช้จะต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษเกินกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา 55</p>		
<p>มาตรา 65 ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าได้มีการใช้ยานพาหนะโดยฝ่าฝืนตามมาตรา 64 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะนั้นโดยเด็ดขาดหรือจนกว่าจะได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา 55</p>	<p>มาตรา 81 ในการตรวจสอบตามมาตรา 76 (3) กรณีที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตรวจพบว่าได้มีการใช้ยานพาหนะโดยฝ่าฝืนมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา 57 ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะนั้นโดยเด็ดขาดหรือจนกว่าจะได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา 57</p>	<p>รวมมาตรา 65 และ 66 เดิม เข้าด้วยกัน โดยใส่ไว้ในหมวดการตรวจสอบและควบคุมมลพิษ ของร่างพรบ.ใหม่</p>
<p>มาตรา 66 ในการออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะตามมาตรา 65 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทำเครื่องหมายให้เห็นปรากฏเด่น</p>		

<p>ชัดเป็นตัวอักษรที่มีข้อความว่า "ห้ามใช้เด็ดขาด" หรือ "ห้ามใช้ชั่วคราว" หรือ เครื่องหมายอื่นใดซึ่งเป็นที่รู้และเข้าใจของประชาชนโดยทั่วไปว่ามีความหมายอย่างเดียวกันไว้ ณ ส่วนใดส่วนหนึ่งของยานพาหนะนั้นด้วย</p> <p>การทำและการยกเลิกเครื่องหมายห้ามใช้ตามวรรคหนึ่ง หรือการใช้ยานพาหนะในขณะที่มีเครื่องหมายดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>ในการออกคำสั่งห้ามใช้ตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ออกคำสั่งทำเครื่องหมายให้เห็นปรากฏเด่นชัดเป็นตัวอักษรที่มีข้อความว่า "ห้ามใช้เด็ดขาด" หรือ "ห้ามใช้ชั่วคราว" หรือเครื่องหมายอื่นใดซึ่งเป็นที่รู้และเข้าใจของประชาชนโดยทั่วไปว่ามีความหมายอย่างเดียวกันไว้ ณ ส่วนใดส่วนหนึ่งของยานพาหนะนั้นด้วย หรือกระทำด้วยวิธีอื่นใดที่สามารถตรวจสอบติดตามได้</p> <p>การทำและการยกเลิกเครื่องหมายห้ามใช้ตามวรรคสอง การใช้ยานพาหนะในขณะที่มีเครื่องหมายดังกล่าว หรือวิธีการตรวจสอบติดตามอื่นใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	
<p>มาตรา 67 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 65 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ยานพาหนะหยุดเพื่อตรวจสอบ หรือเข้าไปในยานพาหนะหรือกระทำการใด ๆ ที่จำเป็นเพื่อตรวจสอบเครื่องยนต์และอุปกรณ์ของยานพาหนะนั้นได้</p>		รวมอยู่ในมาตรา 76 (3) ของร่างพรบ.ใหม่
<p>มาตรา 68 ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุม การปล่อยอากาศเสีย รั้วสีหรือมลพิษอื่นใดที่อยู่ในสภาพเป็นควัน ไอ ก๊าซ เขม่า ฝุ่น ละออง ฝ้า ถ่าน หรือมลพิษอากาศในรูปแบบใดออกสู่บรรยากาศไม่เกินมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา 55 หรือมาตรฐานที่ส่วนราชการใดกำหนดโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น</p>		

<p>และมาตรฐานนั้นยังมีผลใช้บังคับตามมาตรา 56 หรือมาตรฐานที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดเป็นพิเศษสำหรับเขตควบคุมมลพิษตาม มาตรา 58</p> <p>เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่กำหนดตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่ต้องติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์ หรือเครื่องมืออื่นใดสำหรับการควบคุม กำจัด ลด หรือจัดมลพิษซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด เว้นแต่จะได้มีระบบ อุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าว ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ทำการตรวจสอบสภาพและทดลอง แล้วเห็นว่ายังใช้การได้อยู่แล้ว เพื่อการนี้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะกำหนดให้มีผู้ควบคุมการดำเนินงานระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์ หรือเครื่องมือดังกล่าวด้วยก็ได้</p> <p>ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่ปล่อยหรือก่อให้เกิดเสียงหรือความสั่นสะเทือนเกินกว่าระดับมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตามมาตรา 55 หรือมาตรฐานที่ส่วนราชการใดกำหนดโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่นและมาตรฐานนั้นยังมีผลใช้บังคับตามมาตรา 56 หรือมาตรฐานที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดเป็นพิเศษสำหรับเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา 58 ด้วยโดยอนุโลม</p>		
<p>ส่วนที่ 5 มลพิษทางน้ำ</p>		

<p>มาตรา 69 ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียหรือของเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมนอกเขตที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษไม่เกินมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตาม</p> <p>มาตรา 55 หรือมาตรฐานที่ส่วนราชการใด กำหนดโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่นและมาตรฐานนั้นยังมีผลใช้บังคับตาม</p> <p>มาตรา 56 หรือมาตรฐานที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดเป็นพิเศษสำหรับเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา 58</p>		
<p>มาตรา 70 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่กำหนดตาม</p> <p>มาตรา 69 มีหน้าที่ต้องก่อสร้าง ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด เพื่อการนี้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะกำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองมีผู้ควบคุมการดำเนินงานระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียที่กำหนดให้ทำการก่อสร้าง ติดตั้งหรือจัดให้มีขึ้นนั้นด้วยก็ได้</p> <p>ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษใดมีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียอยู่แล้วก่อนวันที่มีประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา 69 ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษแจ้งต่อเจ้า</p>	<p>มาตรา 61 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 60 (1)</p> <p>มีหน้าที่ต้องจัดให้มีระบบบำบัดหรือกำจัดมลพิษ หรือใช้การจัดการมลพิษด้วยอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือวิธีการอื่นใดตามที่กรมควบคุมมลพิษกำหนดสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทนั้น เพื่อให้การระบายหรือปล่อยทิ้งมลพิษได้มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่ต้องดำเนินการตามมาตรฐานในมาตรา 57 ด้วย</p>	<p>เปลี่ยนจากระบบบำบัดน้ำ เป็นบำบัดหรือกำจัดมลพิษ เพื่อให้ครอบคลุมมากขึ้น โดยให้คพ. ควบคุมแทน</p>

<p>พนักงานควบคุมมลพิษเพื่อตรวจ สอบ หากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเห็นว่าระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียที่มีอยู่แล้วนั้นยังไม่สามารถทำการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนด ไว้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษมีหน้าที่ต้องดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด</p>		
<p>มาตรา 71 ในเขตควบคุมมลพิษใดหรือเขตท้องที่ใดที่ทางราชการได้จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมไว้แล้ว ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 70 วรรค หนึ่ง ซึ่งยังมีได้ทำการก่อสร้าง ติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย ตาม ที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด หรือไม่ประสงค์ที่จะทำการก่อสร้างหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนดตั้ง กล่าว มีหน้าที่ต้องจัดส่งน้ำเสียหรือของเสียที่เกิดจากการดำเนินกิจการของตนไปทำการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมที่มีอยู่ภายในเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่นั้น และมีหน้าที่ต้องเสียค่าบริการตามอัตราที่กำหนดโดยพระราชบัญญัตินี้หรือโดยกฎหมายอื่น ที่เกี่ยวข้อง</p>		

<p>มาตรา 72 ในเขตควบคุมมลพิษใดหรือเขตท้องที่ใดที่ทางราชการได้จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมไว้แล้ว ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทุกประเภท เว้นแต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่กำหนดตามมาตรา 70 มีหน้าที่ต้องจัดส่งน้ำเสียหรือของเสียที่เกิดจากแหล่งกำเนิดมลพิษของตนไปทำการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมที่มีอยู่ภายในเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่นั้น และมีหน้าที่ต้องเสียค่าบริการตามอัตราที่กำหนดโดยพระราชบัญญัตินี้หรือโดยกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้น มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียของตนเองอยู่แล้ว และสามารถทำการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียได้ตามมาตรฐานที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้</p>		
<p>มาตรา 73 ห้ามมิให้ผู้ใดรับจ้างเป็นผู้ควบคุมหรือรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p> <p>การขอและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต การควบคุมการปฏิบัติงานของผู้นั้น</p> <p>การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต การสั่งพัก</p>	<p>มาตรา 66 ผู้ควบคุมการดำเนินการบำบัด กำจัดหรือจัดการมลพิษตามมาตรา 60 (2) ต้องได้รับใบอนุญาตจากกรมควบคุมมลพิษ</p> <p>ใบอนุญาตการเป็นผู้ควบคุมให้มีอายุสามปีนับแต่วัน ที่ออกใบอนุญาต หากผู้รับใบอนุญาตประสงค์ที่จะขอต่ออายุใบ อนุญาต จะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอ แล้ว ให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบ อนุญาต</p>	

<p>และการเพิกถอนการอนุญาตและการเสียค่าธรรมเนียมการขอและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ให้ถือว่าผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้รับจ้างให้บริการเป็นผู้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ควบคุมด้วย</p> <p>ในการรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียของผู้รับจ้างให้บริการตามวรรคหนึ่ง จะเรียกเก็บค่าบริการเกินกว่าอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงมิได้</p>	<p>การขอและการออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>กำหนดอายุใบอนุญาตไว้ในพรบ. แทนกฎกระทรวง (มาตรา 73 วรรค2 พรบ.เดิม)</p>
	<p>มาตรา 67 ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุมซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>ก. คุณสมบัติ</p> <p>(1) มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร หรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีควบคุม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และมีประสบการณ์การทำงานไม่น้อยกว่าห้าปี ในงานที่เกี่ยวข้องกับการบำบัด กำจัดหรือจัดการมลพิษด้านหนึ่งด้านใดก็ได้ ทั้งนี้ การนับระยะเวลาของประสบการณ์การทำงานในแต่ละด้านนั้น ให้สามารถนำมารวมกันได้</p>	<p>กำหนดคุณสมบัติผู้ควบคุมไว้ในพรบ.แทนกฎกระทรวง (มาตรา 73 วรรค2 พรบ.เดิม)</p>

	<p>(2) ผ่านการฝึกอบรมและทดสอบความรู้ด้านการบำบัด กำจัด หรือจัดการมลพิษตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ข. ลักษณะต้องห้าม</p> <p>(1) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ</p> <p>(2) เคยได้รับโทษจำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปี เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(3) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล</p> <p>(4) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ระยะเวลาได้ล่วงพ้นไปแล้วไม่น้อยกว่าสองปี นับแต่วันที่ถูกล้างเพิกถอนใบอนุญาต</p>	
	<p>มาตรา 68 ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุมซึ่งเป็นนิติบุคคลต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>ก. คุณสมบัติ</p> <p>(1) เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจหรือให้บริการเกี่ยวกับการบำบัด กำจัด หรือจัดการมลพิษ หรือตรวจสอบการบำบัด กำจัด หรือจัดการมลพิษ</p>	<p>กำหนดคุณสมบัติผู้ควบคุมไว้ใน พรบ.แทนกฎกระทรวง (มาตรา 73 วรรค2 พรบ.เดิม)</p>

	<p>(2) หุ่นส่วนผู้จัดการ กรรมการ หรือสมาชิกใน คณะผู้บริหารของนิติบุคคลอย่างน้อยหนึ่งคนต้องมีคุณสมบัติและไม่มี ลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 67</p> <p>(3) มีผู้ควบคุมซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้อง ห้ามตามมาตรา 67</p> <p>ตามจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดปฏิบัติงานประจำอยู่ใน นิติบุคคลนั้น</p> <p>ข. ลักษณะต้องห้าม</p> <p>(1) เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต</p> <p>(2) เคยถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม ตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ระยะเวลาได้ล่วงพ้นไปแล้วไม่น้อยกว่า สองปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต</p> <p>มาตรา 69 ผู้ควบคุมการดำเนินการบำบัด กำจัด หรือจัดการมลพิษมีหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ควบคุมดูแลและปรับปรุงการทำงานของระบบ บำบัดหรือกำจัดมลพิษ และกลไกการจัดการมลพิษอื่นให้เป็นไปอย่าง มีประสิทธิภาพ และให้มีมลพิษที่ปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อมเป็นไปตาม มาตรฐานควบคุมมลพิษแหล่งกำเนิด</p> <p>(2) ตรวจสอบการทำงานและประเมินประสิทธิภาพ ของระบบบำบัดหรือกำจัดมลพิษ และกลไกการจัดการมลพิษอื่น</p>	
--	--	--

	<p>(3) ป้องกันไม่ให้มีการระบายมลพิษผ่านทางลัด และป้องกันการให้มลพิษระบายออกสู่สิ่งแวดล้อมโดยไม่ผ่านการบำบัด</p> <p>(4) รับรองรายงานผลวิเคราะห์ปริมาณสารมลพิษตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษประกาศกำหนด</p> <p>(5) รายงานผลการตรวจสอบ ควบคุม และกำกับดูแลการทำงานของระบบบำบัดหรือกำจัดมลพิษ และกลไกการจัดการมลพิษอื่นต่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไข</p>	
	<p>มาตรา 70 อธิบดีกรมควบคุมมลพิษมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม เมื่อปรากฏว่าผู้ควบคุมผู้ใดมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยผู้อนุญาตแจ้งเตือนเป็นหนังสือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว แต่ไม่มีการปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาดังกล่าว</p> <p>(2) รายงานผลการตรวจสอบหรือรับรองผิดพลาดจนเป็นเหตุให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษออกคำสั่งตามมาตรา 78 หรือมาตรา 79</p> <p>การสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุมตามวรรคหนึ่งให้มีกำหนดครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน</p>	<p>กำหนดการสั่งพักและการเพิกถอนการอนุญาตไว้ในพรบ. แทนกฎกระทรวง (มาตรา 73 วรรค2 พรบ.เดิม)</p>

	<p>การออกหนังสือเตือนและการสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	
	<p>มาตรา 71 อธิบดีกรมควบคุมมลพิษมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม เมื่อปรากฏว่าผู้ควบคุมผู้ใดมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 67 หรือมาตรา 68</p> <p>(2) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุมมาแล้วรวมสองครั้งภายในกำหนดระยะเวลาหนึ่งปี</p> <p>(3) จัดทำรายงานผลการตรวจสอบหรือรับรองการบำบัดหรือกำจัด มลพิษ หรือการจัดการมลพิษอื่นอันเป็นเท็จ</p> <p>(4) ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ ในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม ผู้ควบคุมซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง จะขอรับใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นสองปีนับแต่วันที่ทราบคำสั่งการเพิกถอนใบอนุญาตการเป็นผู้ควบคุม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	

<p>มาตรา 74 ในเขตควบคุมมลพิษใดหรือในเขตท้องที่ใดที่ทางราชการยังมิได้จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวม แต่มีผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียอยู่ในเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่นั้น ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 71 และ</p> <p>มาตรา 72 จัดส่งน้ำเสียหรือของเสียจากแหล่งกำเนิดของตนไปให้ผู้รับจ้างให้บริการทำการบำบัดหรือกำจัดตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ</p>		
<p>มาตรา 75 ในเขตควบคุมมลพิษใดหรือเขตท้องที่ใดที่ทางราชการยังมิได้จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมและไม่มีผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียอยู่ในเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่นั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษอาจกำหนดวิธีการ</p> <p>ชั่วคราว สำหรับการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียซึ่งเกิดจากแหล่งกำเนิดมลพิษตาม</p> <p>มาตรา 71 และมาตรา 72 ได้ตามที่จำเป็นจนกว่าจะได้มีการก่อสร้าง</p> <p>ถาวร</p>		

<p>ตั้ง และเปิดดำเนินงานระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมในเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่นั้น</p> <p>วิธีการชั่วคราวสำหรับการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียตามวรรค</p> <p>หนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการเก็บรวบรวม การขนส่ง หรือการจัดส่งน้ำเสียหรือของเสียด้วยวิธีการ</p> <p>ใด ๆ ที่เหมาะสม ไปทำการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการที่อยู่ในเขตอื่น หรืออนุญาตให้ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียซึ่งรับจ้างให้บริการอยู่ในเขตอื่นเข้ามาเปิดดำเนินการรับจ้างให้บริการในเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่นั้นเป็นการชั่วคราว หรืออนุญาตให้ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการนั้นทำการเก็บรวบรวมน้ำเสียหรือของเสียเพื่อนำขนเคลื่อนย้ายไปทำการบำบัดหรือกำจัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียของผู้รับจ้างซึ่งอยู่ในเขตท้องที่อื่นนอกเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่นั้น</p>		
<p>มาตรา 76 น้ำเสียที่ได้รับการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมของทางราชการหรือระบบบำบัดน้ำเสียของผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย จะต้องมีความสอดคล้องตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตาม</p> <p>มาตรา 55 หรือมาตรฐานที่ส่วนราชการใดกำหนดโดยอาศัยอำนาจตาม</p>		

<p>มกกฎหมายอื่นและมาตรฐานนั้นยังมีผลใช้บังคับตาม มาตรา 56 หรือมาตรฐานที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดเป็นพิเศษสำหรับ เขตควบคุมมลพิษตามมาตรา 58</p>		
<p>มาตรา 77 ให้ส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้ จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมโดยใช้เงิน งบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของราชการ ส่วนท้องถิ่น และเงินกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่ดำเนินงาน และควบคุมการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัด ของเสียรวมที่ส่วนราชการนั้นหรือราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจัดให้มีขึ้น ในกรณีเช่นว่า นี้ ส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นจะจ้างผู้ที่ได้รับใบอนุญาตรับ จ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียตามพระราชบัญญัติ นี้ เป็นผู้ดำเนินงานและควบคุมการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมก็ได้</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการจัด ส่ง เก็บรวบรวมและขนส่งน้ำเสียหรือของเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษมา สู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทาง ราชการ รวมทั้งข้อกำหนด ข้อห้าม ข้อจำกัด และเงื่อนไขต่าง ๆ สำหรับ การปล่อย ทั้ง และการระบายน้ำเสียหรือของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม และแ หล่งกำเนิดมลพิษประเภทอื่นตาม</p>	<p>มาตรา 62 ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งจัดให้มีระบบ บำบัด กำจัด หรือจัดการมลพิษโดยใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงิน รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเงินกองทุนตาม พระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่ดำเนินงานและควบคุมการทำงานของระบบ บำบัด กำจัด หรือจัดการมลพิษที่หน่วยงานของรัฐนั้นจัดให้มีขึ้นให้ เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดตาม มาตรา 57</p>	<p>รวมระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือ ระบบกำจัดของเสียรวม เป็นให้มี ระบบบำบัด กำจัด หรือจัดการ มลพิษ เพื่อให้ครอบคลุม</p>
	<p>มาตรา 72 การเก็บรวบรวม การขนส่ง และการจัด ส่งมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษมาสู่ระบบบำบัด กำจัด หรือจัดการ มลพิษให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด</p>	

<p>มาตรา 72 ลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ ให้กำหนดในกฎกระทรวง</p>		
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ 6 มลพิษอื่นและของเสียอันตราย</p>		
<p>มาตรา 78 การเก็บรวบรวม การขนส่ง และการจัดการด้วยประการใด ๆ เพื่อบำบัดและจัดขยะมูลฝอยและของเสียอื่นที่อยู่ในสภาพเป็นของแข็ง การป้องกันและควบคุมมลพิษที่เกิดจากหรือมีที่มาจากการทำเหมืองแร่ทั้งบนบกและในทะเล การป้องกันและควบคุมมลพิษที่เกิดจากหรือมีที่มาจากการสำรวจ และขุดเจาะน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติและสารไฮโดรคาร์บอนทุกชนิดทั้งบนบกและในทะเล หรือการป้องกันและควบคุมมลพิษที่เกิดจากหรือมีที่มาจากการปล่อยทิ้งน้ำมันและการทิ้งเทของเสียและวัตถุอื่น ๆ จากเรือเดินทะเล เรือบรรทุกน้ำมัน และเรือประเภทอื่น ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p>		
<p>มาตรา 79 ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายใดบัญญัติไว้โดยเฉพาะ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดและประเภทของของเสียอันตรายที่เกิดจากการ</p>		

<p>ผลิต การใช้สารเคมี หรือวัตถุอันตรายในกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การสาธารณสุข และกิจการอย่างอื่นให้อยู่ในความปลอดภัย ในการนี้ให้กำหนดหลักเกณฑ์ มาตรการและวิธีการเพื่อควบคุมการ</p> <p>เก็บ รวบรวม การรักษาความปลอดภัย การขนส่งเคลื่อนย้าย การนำเข้า มาในราชอาณาจักร การส่งออกไปนอกราชอาณาจักรและการจัดการ บำบัด และกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าวด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชาที่เกี่ยวข้องด้วย</p>		
<p>ส่วนที่ 7</p> <p>การตรวจสอบและควบคุม</p>	<p>ส่วนที่ 4</p> <p>การตรวจสอบและควบคุม</p>	
<p>มาตรา 80 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ซึ่งมีระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์ หรือเครื่องมือสำหรับควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่น ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย ตามมาตรา 68 หรือมาตรา 70 เป็นของตนเองมีหน้าที่ต้องเก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบหรืออุปกรณ์ และเครื่องมือดังกล่าวในแต่ละวัน และจัดทำบันทึกรายละเอียดเป็นหลักฐานไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น และจะต้องจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบ หรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าวเสนอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้น ตั้งอยู่อย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง</p>		

<p>การเก็บสถิติ ข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดและ รายงานให้ทำตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่กำหนดใน กฎกระทรวง</p> <p>ในกรณีที่ระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือ ระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์ และเครื่องมือดังกล่าวในวรรคหนึ่ง จะต้องมีความคุ้มครองตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด ให้ผู้ ควบคุมมีหน้าที่ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งแทนเจ้าของ หรือผู้ครอบครอง</p> <p>ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัด ของเสียมีหน้าที่ต้องดำเนินการเช่นเดียวกับเจ้าของหรือผู้ครอบครอง แห่่งกำเนดมลพิษตามวรรคหนึ่ง</p>		
<p>มาตรา 81 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมรายงานที่ได้รับ ตามมาตรา 80 ส่งไปให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งมีอำนาจหน้าที่ ในเขตท้องถิ่นนั้นเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง และจะ ทำความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เสนอไปพร้อมกับรายงานที่รวบรวมส่งไปนั้นด้วยก็ได้</p>		
<p>มาตรา 82 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เข้าไปในอาคาร สถานที่ และเขตที่ตั้งของโรงงาน อุตสาหกรรม หรือแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือเขตที่ตั้งของระบบบำบัดน้ำ เสีย หรือระบบกำจัดของเสียของบุคคลใด ๆ ในระหว่างเวลาพระ อาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจ</p>	<p>มาตรา 76 เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมมลพิษ ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีหน้าที่และ อำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เข้าไปในแหล่งกำเนิดมลพิษเพื่อตรวจสอบสภาพการทำงาน ของระบบบำบัด กำจัด หรือจัดการมลพิษ อุปกรณ์ หรือเครื่องมือ ควบคุมการปล่อยของเสียหรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใดของ</p>	<p>กระซบคำจาก อาคาร สถานที่... เป็น แหล่งกำเนิดมลพิษ</p>

<p>สภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย ระบบบำบัดอากาศเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่น รวมทั้งตรวจบันทึกรายละเอียด สถิติ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบ หรืออุปกรณ์ และเครื่องมือดังกล่าว หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(2) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ผู้ควบคุม หรือผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการระบบบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสีย จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่น แต่ถ้าแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นโรงงานอุตสาหกรรม ให้แจ้งให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป หากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ได้</p> <p>(3) ออกคำสั่งเป็นหนังสือสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครอง แหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งมิใช่โรงงานอุตสาหกรรมตามมาตรา 90 มาตรา 91 หรือมาตรา 92 ในกรณีแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นโรงงานอุตสาหกรรม ให้มีหนังสือแจ้งไปยังเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานให้ออกคำสั่งปรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงงานอุตสาหกรรมนั้น โดยให้ถือว่าเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานเป็น</p>	<p>บุคคลใด ๆ ในระหว่างเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(2) เรียกบุคคลใดมาให้อภัยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของระบบบำบัด กำจัด หรือจัดการมลพิษ อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา</p> <p>(3) สั่งให้หยุดเพื่อตรวจสอบหรือเข้าไปในยานพาหนะหรือกระทำการใด ๆ ที่จำเป็นเพื่อตรวจสอบอุปกรณ์ของยานพาหนะได้</p> <p>(4) ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน วัตถุ สิ่งของ เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ วิเคราะห์ และการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>และเข้าไปได้เฉพาะเวลาทำการ ขยายอำนาจการตรวจสอบ นอกจากระบบบำบัดให้เป็นไปตามพรบ.นี้ทั้งหมด</p> <p>(3) ยกมาจากมาตรา 67 พรบ.เดิม</p> <p>เพิ่มใหม่</p>
---	--	--

<p>เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ หากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานไม่ดำเนินการออกคำสั่งปรับภายในระยะเวลาอันสมควร ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจออกคำสั่งปรับเจ้าของ หรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมนั้นได้</p> <p>(4) ออกคำสั่งเป็นหนังสือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียหยุดหรือปิดการดำเนินกิจการ ให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียนั้น ผ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ประกาศ หรือเงื่อนไขที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(5) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเพิกถอนการเป็นผู้ควบคุมตาม มาตรา 68 หรือมาตรา 70 ในกรณีที่ผู้ควบคุมนั้น ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ประกาศ หรือเงื่อนไขที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้</p>		<p>แยกอำนาจในการออกคำสั่งเป็นหนังสือในพรบ.เดิม ไปไว้ในมาตรา 78 และ 79 ของร่างพรบ.</p>
	<p>มาตรา 77 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 86 มาตรา 87 มาตรา 88 และมาตรา 89 มาใช้บังคับกับการดำเนินการของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษโดยอนุโลม</p>	<p>เหมือนมาตรา 85 86 พรบ.เดิม แต่มีการแยกไว้สองหมวด</p>

	<p style="text-align: center;">มาตรา 78 ในการตรวจสอบตามมาตรา 76 (1)</p> <p>หากปรากฏว่าแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกประกาศให้เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมตามมาตรา 60 (1) ที่มีไซโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน มีสภาพการทำงานของระบบบำบัด กำจัด หรือจัดการมลพิษ อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด ไม่สามารถควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งมลพิษให้ได้มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นดำเนินการแก้ไข ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงระบบบำบัด กำจัดหรือจัดการมลพิษ อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด เพื่อควบคุมการระบาย หรือปล่อยทิ้ง ของเสีย มลพิษ ให้ได้มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ภายในระยะเวลาที่กำหนด</p> <p style="text-align: center;">เมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษได้รับคำสั่งเป็นหนังสือจาก</p> <p>เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามวรรคหนึ่งแล้ว ไม่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจสั่งระงับการระบายหรือปล่อยทิ้งมลพิษทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราว จนกว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษจะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือหากเห็นว่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพหรืออนามัยของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือมี</p>	<p>ขยายออกจกามาตรา 82 (3)</p> <p>พรบ.เดิม โดยทำให้มีขั้นตอนที่ละเอียด ชัดเจนมากขึ้น</p>
--	--	---

	<p>เหตุสมควรอื่นที่ทางราชการต้องเข้าไปดำเนินการแทน ให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งการ ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเข้าจัดการแก้ไขเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งนั้นก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการเข้าจัดการนั้นตามจำนวนที่จ่ายจริง</p>	
	<p>มาตรา 79 ในการตรวจสอบตามมาตรา 76 (1) หากปรากฏว่าแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกประกาศให้เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมตามมาตรา 60 (1) ที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานมีสภาพการทำงานของระบบบำบัด กำจัด หรือจัดการมลพิษ อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด ไม่สามารถควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งมลพิษให้ได้มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และจะก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพหรืออนามัยของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นระงับการปล่อยหรือระบายมลพิษ หรือลดการปล่อยมลพิษ ภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหกสิบวัน</p>	<p>เพิ่มอำนาจเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ต่อแหล่งกำเนิดประเภทโรงงาน จากเดิมต้องต้องแจ้งเจ้าพนักงานตามกฎหมายโรงงาน เป็นให้สามารถสั่งระงับเองได้เลย หากเห็นว่าจะก่อให้เกิดอันตราย</p>
	<p>มาตรา 80 เว้นแต่จะเป็นกรณีตามมาตรา 11 หากปรากฏข้อเท็จจริงหรือมีเหตุเชื่อได้ว่าแหล่งกำเนิดมลพิษใดปล่อยหรือระบายมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม ที่มีแนวโน้มจะเกิดอันตรายต่อสุขภาพหรืออนามัยของประชาชน หรือคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิด</p>	<p>เพิ่มเติมให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสั่งระงับการปล่อยมลพิษจากแหล่งกำเนิดได้ทันทีโดยไม่ต้องเตือน</p>

	มลพิษนั้น ระบุการปล่อย หรือระบายมลพิษ ลดการปล่อยมลพิษ หรือหยุดการปนเปื้อน ภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหกสิบวัน	
	หมวด 6 หลักประกันความเสียหายเกิดแก่สิ่งแวดล้อม	เพิ่มใหม่ทั้งหมวด
	มาตรา 82 เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและลดผลกระทบจากภาวะมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษที่ระบายออกสู่สิ่งแวดล้อม ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดประเภทของกิจการที่มีลักษณะหรือมีการใช้ชนิดของสารที่ก่อให้เกิดมลพิษหรือส่วนผสมของสารดังกล่าวที่ก่อให้เกิดปริมาณของเสียจากการดำเนินการหรือการผลิต ซึ่งมีผลกระทบหรือเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ ที่ต้องจัดให้มีหลักประกันความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม เว้นแต่เป็นกรณีที่มีการกำหนดให้กิจการนั้นต้องจัดให้มีหลักประกันความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น	
	มาตรา 83 เมื่อมีประกาศตามมาตรา 82 ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษออกประกาศ กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข จำนวนเงิน ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดให้มี	

	<p>และการถอนคืนหลักประกันความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมสำหรับ กิจกรรมตามมาตรา 82 และผู้รับประโยชน์ถ้าสามารถกำหนดได้ ในการออกประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงขนาด ของกิจการหรือกิจกรรม ที่กำหนดให้ต้องประกันความเสี่ยงที่อาจมีผลกระทบต่อ ทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม ชีวิต สุขภาพ อนามัย และ ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเพื่อเยียวยาความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อมและบุคคล ซึ่งได้รับผลกระทบ หรือเพื่อการฟื้นฟู หรือเพื่อการทำพื้นที่ที่ ประกอบกิจการให้กลับสู่สภาพเดิม</p>	
	<p>มาตรา 84 การวางหลักประกันความเสียหายต้อง กระทำก่อนการอนุญาตประกอบกิจการ และเมื่อการประกอบกิจการ สิ้นสุดลงผู้ประกอบกิจการมีสิทธิถอนคืนประกันภัยหรือได้รับ หลักประกันคืน สำหรับกิจการที่ดำเนินอยู่แล้วก่อนกฎหมายนี้ใช้ บังคับ ให้ผู้ประกอบกิจการจัดให้มีหลักประกันความเสียหายต่อ สิ่งแวดล้อม เมื่อต่อใบอนุญาตประกอบกิจการ หรือภายในกำหนด ระยะเวลาไม่เกิน 3 ปี นับแต่มีประกาศตามมาตรา 82 แล้วแต่ระยะ เวลาใดจะถึงก่อน</p>	
<p>มาตรา 83 ในกรณีที่เห็นสมควรเพื่อประโยชน์ในการ ประสานการปฏิบัติราชการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เจ้าพนักงาน ควบคุมมลพิษอาจดำเนินการดังต่อไปนี้</p>		

<p>(1) เสนอแนะการสั่งปิดหรือพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตหรือการสั่งให้หยุดใช้หรือทำประโยชน์ด้วยประการใดๆ เกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 68 มาตรา 69 หรือมาตรา 78 ที่จงใจไม่ทำการบำบัดอากาศเสีย น้ำเสีย หรือของเสียอย่างอื่นและลักลอบปล่อยทิ้งอากาศเสีย น้ำเสีย หรือของเสียที่ยังไม่ได้ทำการบำบัดออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกเขตที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษต่อเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจควบคุมดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตามกฎหมาย</p> <p>(2) เสนอแนะให้มีการดำเนินการทางกฎหมายเพื่อบังคับให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 71 หรือมาตรา 72 จัดส่งน้ำเสียหรือของเสียไปทำการบำบัดหรือกำจัดตามพระราชบัญญัตินี้ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p> <p>(3) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการดำเนินการและบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการซึ่งอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือส่วนราชการนั้น</p>		
	หมวด 7 พนักงานเจ้าหน้าที่	
	<p>มาตรา 85 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) เข้าไปในที่ดิน อาคาร หรือสถานประกอบการหรือสถานที่ใด ๆ</p>	

	<p>ที่เป็นสถานประกอบการ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบสำรวจ เก็บข้อมูล หรือควบคุมการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(2) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา</p> <p>(3) ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน วัตถุ สิ่งของ เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี</p> <p>(4) สั่งให้บุคคลกระทำการ หรืองดเว้นกระทำการใด เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(5) สั่งเป็นหนังสือให้ผู้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ดำเนินการให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกลับคืนสู่สภาพเดิมภายในเวลาที่กำหนด</p> <p>การดำเนินการตาม (1) และ (3) หากดำเนินการไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้</p>	
	<p>มาตรา 86 พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 85 ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ รวมทั้งวิธีการปฏิบัติ</p>	

	<p>หน้าที่ และคุณสมบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่แต่ละตำแหน่งหรือแต่ละระดับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ทำเอกสารมอบหมายไว้ประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น เพื่อแสดงต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง</p>	
<p>มาตรา 84 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ</p> <p>บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>มาตรา 87 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับบัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	
<p>มาตรา 85 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ หรือยานพาหนะ หรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร และให้พนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p>	<p>มาตรา 88 ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร และให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p>	
<p>มาตรา 86 ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 50 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 65 และการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา 82 (1) ให้ทำต่อหน้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ หรือยานพาหนะ ถ้าหากบุคคลดังกล่าวไม่ได้</p>	<p>มาตรา 89 ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 85 (1) และ (3) ให้ทำต่อหน้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือผู้รับผิดชอบแหล่งกำเนิดมลพิษ ถ้าหากบุคคลดังกล่าวไม่ได้ ให้ทำต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งกรรมการผู้ชำนาญการ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ขอร้องให้มาเป็นพยาน</p>	

<p>ให้ทำต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ขอร้องให้มาเป็นพยาน</p>		
<p>มาตรา 87 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสีย ผู้ ควบคุม หรือบุคคลอื่นใดซึ่งไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุม มลพิษตามมาตรา 82 (2) (3) (4) หรือ (5) มีสิทธิร้องคัดค้านคำสั่งนั้น ต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง คำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ</p> <p>ถ้าผู้ร้องคัดค้านไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ควบคุมมลพิษให้ยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ</p> <p>คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด</p>		
<p>ส่วนที่ 8 ค่าบริการและค่าปรับ</p>	<p>หมวด 8 ค่าบริการ</p>	
<p>มาตรา 88 ในเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่ใดซึ่งได้จัดให้ มีการก่อสร้างและดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัด ของเสียรวมของทางราชการโดยเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินราย ได้ของราชการส่วนท้องถิ่น และเงินกองทุนซึ่งจัดสรรตาม พระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติโดยคำ แนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณากำหนดอัตราค่า บริการที่จะประกาศใช้ในแต่ละเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่ที่เป็น ที่ตั้งของระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมดังกล่าว</p>	<p>มาตรา 90 ในเขตท้องที่ใด ซึ่งได้จัดให้มีการก่อสร้างและให้ บริการระบบบำบัด กำจัด หรือจัดการมลพิษของหน่วยงานของรัฐ โดย เงินงบประมาณแผ่นดิน เงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเงินจากกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้คณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ พิจารณากำหนดอัตราค่าบริการที่จะประกาศใช้ในเขตท้องที่ที่เป็นที่ตั้ง ของระบบบำบัด กำจัด หรือจัดการมลพิษโดยประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา</p>	

<p>การกำหนดอัตราค่าบริการตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>การกำหนดอัตราค่าบริการตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดเป็นอัตราเดียวหรือกำหนดให้แตกต่างกันในแต่ละเขตท้องที่ก็ได้</p>	
	<p>มาตรา 91 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดได้จัดให้มีการก่อสร้างและให้บริการระบบบำบัด กำจัด หรือจัดการมลพิษโดยใช้เงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นทั้งหมด ให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นพิจารณากำหนดอัตราค่าบริการที่จะประกาศใช้ในเขตท้องที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนหรือจะนำอัตราค่าบริการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษตามมาตรา 90 มาปรับใช้ก็ได้</p> <p>ในกรณีที่้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้กำหนดอัตราค่าบริการ ให้ใช้อัตราค่าบริการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศกำหนดตามมาตรา 90</p> <p>ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น ้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะยกเว้นการเรียกเก็บค่าบริการตามวรรคหนึ่งก็ได้</p>	
<p>มาตรา 89 อัตราค่าบริการที่กำหนดตามมาตรา 88 สำหรับการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 71 และมาตรา 72 อาจกำหนดให้มีอัตราแตกต่างกันได้ตามความเหมาะสม</p>	<p>มาตรา 92 ค่าบริการที่จัดเก็บได้ตามมาตรา 90 หรือมาตรา 91 แล้วแต่กรณี ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน โดยให้นำไปเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินการและบำรุงรักษาระบบบำบัด กำจัด หรือจัดการมลพิษ ของหน่วยงานของรัฐที่ได้จัดเก็บค่าบริการนั้น หรือในกรณีที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุน ให้</p>	

<p>เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 72 ประเภทบ้านเรือนที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นผู้ใช้รายย่อย มีสิทธิได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าบริการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ</p>	<p>นำมาหักส่งเข้ากองทุนตามอัตราส่วนที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด</p> <p>เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทบ้านเรือนที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นผู้ใช้รายย่อย มีสิทธิได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าบริการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ</p>	
<p>มาตรา 90 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดหลีกเลี่ยงไม่จัดส่งน้ำเสียหรือของเสียไปทำการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการตามมาตรา 71 หรือมาตรา 72 และลักลอบปล่อยทิ้งน้ำเสียหรือของเสียนั้นออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกเขต ที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษที่ตนเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง หรือจัดส่งน้ำเสียหรือของเสียไปทำการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ แต่ไม่ยอมชำระค่าบริการที่กำหนดโดยไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นตามมาตรา 89 วรรคสอง จะต้องเสียค่าปรับสี่เท่าของอัตราค่าบริการที่กำหนดตามมาตรา 88 จนกว่าจะปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้</p>		
<p>มาตรา 91 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งมีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียตามมาตรา 70 ผู้ใดลักลอบปล่อยทิ้งน้ำเสียหรือของเสียลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ จะต้องเสียค่าปรับรายวันใน</p>		

<p>อัตราสี่เท่าของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายประจำวันสำหรับการเปิดเดินเครื่องทำงานระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียของตน ตลอดเวลาที่ดำเนินการเช่นว่านั้นและมีหน้าที่ต้องชดใช้ค่าเสียหาย หากการปล่อยทิ้งน้ำเสีย หรือของเสียนั้นก่อให้เกิดความชำรุดเสียหาย หรือความบกพร่องแก่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการด้วยประการใดๆ</p>		
<p>มาตรา 92 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ตามมาตรา 68 หรือมาตรา 70 ผู้ใดละเว้นไม่ใช้อุปกรณ์และเครื่องมือของตนที่มีอยู่สำหรับการควบคุมมลพิษอากาศ เสียงและความสั่นสะเทือน หรือละเว้นไม่ทำการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียโดยใช้ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียของตนที่มีอยู่และลักลอบปล่อยทิ้งมลพิษน้ำเสียหรือของเสียดังกล่าวออกสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกเขตแหล่งกำเนิดมลพิษของตนจะต้องเสียค่าปรับรายวันในอัตราสี่เท่าของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายประจำวันสำหรับการเปิดเดินเครื่องทำงานของอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียของตนตลอดเวลาที่ดำเนินการเช่นว่านั้น</p>		
<p>มาตรา 93 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ มีอำนาจหน้าที่จัดเก็บค่าบริการ ค่าปรับ และเรียกrogateค่าเสียหายตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่</p>		

<p>เกี่ยวข้องกับระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการที่ราชการส่วนท้องถิ่นหรือส่วนราชการนั้นจัดให้มีขึ้น</p> <p>ค่าบริการและค่าปรับที่จัดเก็บได้ตามวรรคหนึ่งให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำส่งคลังเป็นงบประมาณแผ่นดิน โดยให้นำมาหักส่งเข้ากองทุนตามอัตราส่วนที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด สำหรับส่วนที่เหลือให้ใช้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินการและบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของราชการส่วนท้องถิ่นหรือของส่วนราชการที่ได้จัดเก็บค่าบริการและค่าปรับนั้น</p>		
<p style="text-align: center;">หมวด 5 มาตรการส่งเสริม</p>	<p style="text-align: center;">หมวด 9 มาตรการส่งเสริม</p>	
	<p style="text-align: center;">มาตรา 93 บทบัญญัติแห่งหมวดนี้มีความมุ่งหมายให้มีการส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือจากทางราชการในการดำเนินการหรือดำเนินกิจกรรมใดเพื่อลด ขจัด หรือป้องกันการปล่อยมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม หรือเพื่อคุ้มครองและรักษาไว้ซึ่งคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p>	<p>เพิ่มการอธิบายความมุ่งหมายของมาตรการส่งเสริม</p>
<p>มาตรา 94 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดซึ่งมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียอย่างอื่น รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุที่จำเป็นสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น หรือผู้รับจ้างให้บริการซึ่งได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้มีสิทธิขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากทางราชการได้ดังต่อไปนี้</p>	<p>มาตรา 94 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษใดมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องจัดให้มีระบบบำบัด กำจัด หรือจัดการมลพิษ รวมทั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น หรือใช้การจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด มีสิทธิขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากทางราชการได้ ดังต่อไปนี้</p>	

<p>(1) การขอรับความช่วยเหลือด้านอากรขาเข้าสำหรับการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือวัสดุที่เป็นซึ่งไม่สามารถจัดหาได้ภายในราชอาณาจักร</p> <p>(2) การขอรับอนุญาตนำเข้าผู้ชำนาญการหรือผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดตั้ง ควบคุม หรือดำเนินงานระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย ในกรณีที่ไม่สามารถจัดหาและว่าจ้างบุคคลที่มีคุณสมบัติที่จะเป็นผู้ควบคุมเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือหรือเครื่องใช้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรตาม (1) ได้ภายในราชอาณาจักร รวมทั้งขอยกเว้นภาษีเงินได้ของบุคคลนั้นที่จะเกิดขึ้น เนื่องจากการเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ควบคุมในราชอาณาจักรด้วย</p> <p>เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวในวรรคหนึ่ง แต่ประสงค์ที่จะจัดให้มีระบบ อุปกรณ์ เครื่องมือหรือเครื่องใช้ของตนเอง เพื่อทำการบำบัดอากาศเสีย น้ำเสีย หรือของเสียอย่างอื่นที่เกิดจากกิจการ หรือการดำเนินกิจการของตน มีสิทธิที่จะขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากทางราชการตามวรรคหนึ่งได้</p>	<p>(1) การขอรับความช่วยเหลือด้านอากรขาเข้าสำหรับการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งเครื่องจักร อุปกรณ์ หรือเครื่องมือที่เป็นซึ่งไม่สามารถจัดหาได้ภายในราชอาณาจักร</p> <p>(2) การขอรับอนุญาตนำเข้าผู้ชำนาญการหรือผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ติดตั้ง ควบคุม หรือดำเนินงานระบบบำบัด กำจัด หรือจัดการมลพิษ หรือใช้การจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด ในกรณีที่ไม่สามารถจัดหาและว่าจ้างบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติที่จะเป็นผู้ควบคุมเครื่องจักร อุปกรณ์ หรือเครื่องมือที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรตาม (1) ได้ภายในราชอาณาจักร รวมทั้งขอยกเว้นภาษีเงินได้ของบุคคลนั้นที่จะเกิดขึ้นเนื่องจากการเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ควบคุมในราชอาณาจักรด้วย</p> <p>เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษใดที่ไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง แต่ประสงค์ที่จะจัดให้มีระบบ อุปกรณ์ หรือเครื่องมือของตนเอง เพื่อทำการบำบัด กำจัด หรือจัดการมลพิษ หรือใช้การจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใดที่เกิดจากกิจการหรือการดำเนินกิจการของตน มีสิทธิที่จะขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากทางราชการตามวรรคหนึ่งได้</p>	
	<p>มาตรา 95 เว้นแต่ที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 94 โครงการ กิจการ หรือกิจกรรมที่จะพึงให้ได้รับการส่งเสริมหรือช่วยเหลือจากทางราชการ ต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อลด ขจัด หรือป้องกันการปล่อยมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อมหรือเพื่อคุ้มครองและรักษาไว้ซึ่งคุณภาพ</p>	

	<p>สิ่งแวดล้อม และมีแผนงานอันจะทำให้วัตถุประสงค์ดังกล่าวสัมฤทธิ์ผลได้</p> <p>ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนดประเภทโครงการ กิจการ หรือกิจกรรมที่จะให้การส่งเสริมหรือช่วยเหลือตามวรรคหนึ่ง การจะกำหนดเงื่อนไขในการส่งเสริมหรือช่วยเหลือไว้ด้วยก็ได้ และจะแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกเงื่อนไขดังกล่าวเวลาใดก็ได้</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาเห็นว่าโครงการ กิจการ หรือกิจกรรมประเภทใดหมดความจำเป็นที่จะต้องให้ความส่งเสริมหรือช่วยเหลือต่อไปแล้ว จะประกาศงดให้ความส่งเสริมหรือช่วยเหลือไว้ชั่วคราวหรือเป็นการถาวรก็ได้</p>	
	<p>มาตรา 96 ผู้รับจ้างให้บริการบำบัด กำจัด หรือจัดการมลพิษผู้ใดประสงค์จะขอรับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ให้มากขึ้น ทะเบียน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	
<p>มาตรา 95 คำขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากราชการตามมาตรา 94 ให้ยื่นต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาคำขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือตามวรรคหนึ่งได้ตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความจำเป็นในทางเศรษฐกิจการเงินและการลงทุนของผู้ยื่นคำขอ</p>	<p>มาตรา 97 การขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากราชการตามมาตรา 94 และมาตรา 95 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด</p> <p>ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาคำขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือตามวรรคหนึ่งได้ตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความจำเป็นในทางเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุนของผู้ยื่นคำขอ</p>	<p>หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขอรับการส่งเสริมฯ ให้ออกเป็นประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ แทนการออกเป็นกฎกระทรวง</p>

<p>แต่ละราย และในกรณีที่มีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเห็นสมควรให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ยื่นคำขอ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแนะนำให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการนั้นเพื่อให้การส่งเสริมหรือให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ยื่นคำขอต่อไป</p>	<p>แต่ละราย และในกรณีที่มีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเห็นสมควรให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ยื่นคำขอ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอความเห็นพร้อมเหตุผลให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของส่วนราชการนั้นเพื่อให้การส่งเสริมหรือให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ยื่นคำขอต่อไป</p>	
<p>หมวด 6 ความรับผิดทางแพ่ง</p>	<p>หมวด 10 ความรับผิดทางแพ่ง</p>	
	<p>มาตรา 98 ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นบัญญัติเกี่ยวกับความรับผิดทางแพ่งที่เกิดแก่สิ่งแวดล้อมไว้โดยเฉพาะแล้วให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p>	
<p>มาตรา 96 แหล่งกำเนิดมลพิษใดก่อให้เกิดหรือเป็นแหล่งกำเนิดของการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษอันเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายหรือสุขภาพอนามัย หรือเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นหรือของรัฐเสียหายด้วยประการใด ๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายเพื่อการนั้น ไม่ว่าจะการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่ในกรณีที่พิสูจน์ได้ว่ามลพิษเช่นนั้นเกิดจาก</p> <p>(1) เหตุสุดวิสัยหรือการสงคราม</p>	<p>มาตรา 99 ผู้ใดก่อให้เกิดหรือเป็นแหล่งกำเนิดของการรั่วไหล หรือแพร่กระจายของมลพิษ อันเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัย หรือเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นหรือของรัฐเสียหายด้วยประการใด ๆ ผู้นั้นมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายเพื่อการนั้น ไม่ว่าจะการรั่วไหล หรือแพร่กระจายของมลพิษนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่อหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าอันตรายหรือความเสียหายนั้นไม่ได้เกิดขึ้นหรือเป็นผลจากการรั่วไหลหรือการแพร่กระจายของมลพิษ หรือพิสูจน์ได้ว่ามลพิษเช่นนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัยหรือเกิดจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของบุคคลอื่น</p>	<p>ปรับเปลี่ยนคำเรียกตัวผู้ก่อมลพิษ</p> <p>ปรับรายละเอียดข้อยกเว้นความรับผิด</p>

<p>(2) การกระทำตามคำสั่งของรัฐบาลหรือเจ้าพนักงานของรัฐ</p> <p>(3) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของผู้ที่ได้รับอันตรายหรือความเสียหายเองหรือของบุคคลอื่นซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงหรือโดยอ้อมในการรั่วไหลหรือการแพร่กระจายของมลพิษนั้น</p> <p>ค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหาย ซึ่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบตามวรรคหนึ่ง หมายความว่ารวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ทางราชการต้องรับภาระจ่ายจริงในการกำจัดมลพิษที่เกิดขึ้นนั้นด้วย</p>		<p>ย้ายขอบเขตค่าเสียหายไปรวมไว้ในมาตรา 102</p>
<p>มาตรา 97 ผู้ใดกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันเป็นการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐ หรือเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายให้แก่รัฐตามมูลค่าทั้งหมดของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหายหรือเสียหายไปนั้น</p>	<p>มาตรา 100 ผู้ใดกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐ หรือเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือความหลากหลายทางชีวภาพ ผู้นั้นต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายหรือซ่อมแซมหรือฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ หรือความหลากหลายทางชีวภาพ ที่เสียหายให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิม ไม่ว่าการกระทำนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ</p>	<p>เพิ่มประเภทความเสียหาย “ต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือความหลากหลายทางชีวภาพ”</p> <p>เพิ่มข้อยกเว้นความรับผิด</p>

	หรือไม่ก็ตาม เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัย หรือเกิดจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของบุคคลอื่น	
	<p>มาตรา 101 ในกรณีที่ความปรากฏแก่คณะกรรมการควบคุมมลพิษว่าการรั่วไหล หรือแพร่กระจายของมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษใด เป็นอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยของประชาชนโดยส่วนรวม หรือในกรณีที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษได้รับคำร้องจากผู้เสียหายตามมาตรา 99 และคณะกรรมการควบคุมมลพิษเห็นว่าการดำเนินคดีนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ คณะกรรมการควบคุมมลพิษจะเสนอให้อัยการสูงสุดพิจารณาแต่งตั้งพนักงานอัยการเพื่อดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาต่อบุคคลที่ก่อให้เกิด หรือเป็นแหล่งกำเนิดของการรั่วไหล หรือแพร่กระจายของมลพิษนั้นก็ได้ และให้พนักงานอัยการได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลและค่าธรรมเนียมในการบังคับคดี</p>	<p>เพิ่มบทบาทคณะกรรมการควบคุมมลพิษในการประสานงานกับพนักงานอัยการเพื่อฟ้องร้องดำเนินคดีต่อผู้ก่อมลพิษ</p>
	<p>มาตรา 102 ค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายตามมาตรา 99 และมาตรา 100 ให้หมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลหรือหน่วยงานของรัฐรับภาระซึ่งค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้จ่ายไปจริงเพื่อยับยั้งเหตุแห่งความเสียหาย ขจัดมลพิษที่เกิดขึ้น และการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสียหายไปให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิม</p>	

	<p>ในกรณีที่ไม้อาจฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติส่วนหนึ่งส่วนใดให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้ ให้ชำระเป็นค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายตามมูลค่าของคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติ ที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหายไปนั้น</p>	
	<p>มาตรา 103 เว้นแต่มีกฎหมายอื่นกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ การพิจารณากำหนดค่าเสียหายตามมูลค่าของคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติ ที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหายไปตามมาตรา 102 ให้คำนึงถึงจำนวนเนื้อที่ที่เกิดความเสียหาย ระยะเวลาในการฟื้นฟูให้กลับมาสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิม และผลกระทบอื่นที่เกิดขึ้นแก่คุณภาพสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพด้วย</p>	<p>เพิ่มกรอบแนวทางการคิดคำนวณค่าเสียหาย</p>
	<p>มาตรา 104 ผู้ใดกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใด อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่คุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือก่อให้เกิดการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษ ผู้นั้นมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบในการยับยั้งเหตุแห่งความเสียหายหรือการแพร่กระจายของมลพิษ ขจัดมลพิษ ตลอดจนฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิม</p> <p>ในกรณีที่ผู้ทำให้เกิดความเสียหายไม่ดำเนินการหรือดำเนินการตามวรรคหนึ่งล่าช้า หรือหากไม่ดำเนินการทันทีอาจก่อให้เกิด</p>	<p>กำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในการขจัดมลพิษและแก้ไขฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมที่ปนเปื้อนมลพิษ ทั้งของผู้ก่อมลพิษ หน่วยงานกำกับดูแล และกรมควบคุมมลพิษ</p>

	<p>ความเสียหายมากขึ้น ให้งานของรัฐบาลที่มีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแลกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสียหาย จัดการด้านมลพิษหรือคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติได้รับความเสียหาย เข้าดำเนินการยับยั้งเหตุแห่งความเสียหายหรือการแพร่กระจายของมลพิษ ขจัดมลพิษ หรือฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมแทนหรือดำเนินการร่วมกับผู้ก่อให้เกิดความเสียหาย โดยผู้ก่อให้เกิดความเสียหายเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้ไปเพื่อการนั้น</p> <p>ในกรณีที่กรมควบคุมมลพิษเห็นว่าปัญหามลพิษที่เกิดขึ้นจะร้ายแรงถึงขนาดเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรือก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานของรัฐตามวรรคสองไม่ดำเนินการหรือดำเนินการล่าช้าและอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่คุณภาพสิ่งแวดล้อมจนไม่สามารถแก้ไขหรือฟื้นฟูให้กลับสู่สภาพเดิมได้ ให้กรมควบคุมมลพิษเข้าดำเนินการยับยั้งเหตุแห่งความเสียหายหรือการแพร่กระจายของมลพิษ ขจัดมลพิษ และรายงานต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษเพื่อทราบโดยเร็ว พร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ดำเนินการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อไป</p> <p>ผู้ใดได้กระทำด้วยประการใดอันมีผลเป็นการยับยั้งเหตุแห่งความเสียหายหรือการแพร่กระจายของมลพิษ ขจัดมลพิษ หรือฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้ผู้นั้นได้รับชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้ไปเพื่อการนั้น</p>	
--	---	--

	<p>มาตรา 105 ในกรณีที่ไม้อาจรู้ได้ว่าความเสียหายต่อสิ่งแวดลอมมาจากแหล่งใด หรือไม่สามารถระบุผู้ก่อมลพิษหรือความเสียหายได้ หรือในกรณีที่ผู้ก่อมลพิษล้มละลายตามคำพิพากษา ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งหรือหลายหน่วยงานตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษมอบหมายดำเนินการจัด แก้ไข และฟื้นฟูสิ่งแวดลอมตามความในหมวดนี้หรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น โดยใช้จ่ายจากเงินกองทุน</p>	<p>หน้าที่และงบประมาณในการแก้ไขฟื้นฟูสิ่งแวดลอมในกรณีที่ไม่สามารถระบุตัวผู้ก่อมลพิษได้</p>
	<p>มาตรา 106 นอกจากการเรียกค่าเสียหายตามหมวดนี้ ให้หน่วยงานของรัฐผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ติดตามผลการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดลอมและทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นไปตามคำพิพากษา และให้คำแนะนำแก่ผู้มีหน้าที่ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดลอมแล้วรายงานผลต่อคณะกรรมการสิ่งแวดลอมแห่งชาติ</p>	
	<p>มาตรา 107 ในกรณีที่มีข้อเท็จจริงปรากฏแก่ศาลว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่สิ่งแวดลอมได้กระทำโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายที่มีขึ้นเพื่อรักษาความปลอดภัยของชีวิต ร่างกาย อนามัย หรือทรัพย์สินประชาชนหรือทรัพย์สินสาธารณะ และการกระทำดังกล่าวมีผลร้ายหรือที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นอย่างรุนแรง ให้ศาลมีอำนาจใช้ดุลพินิจกำหนดค่าเสียหายเชิงลงโทษเพิ่มเติมนอกเหนือจากค่าเสียหายที่แท้จริงในอัตราไม่เกินสี่เท่าของค่าเสียหายที่แท้จริงได้</p>	<p>อำนาจศาลในการกำหนดค่าเสียหายเชิงลงโทษ (Punitive damages) เพิ่มเติม</p>

	<p>มาตรา 108 ในกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นแก่ร่างกาย สุขภาพ อนามัยและในเวลาพิพาทภาคีเป็นการพันวิสัยจะหยั่งรู้ได้ แน่ว่าความเสียหายนั้นได้มีแท้จริงเพียงใด ศาลอาจกล่าวใน คำพิพากษาหรือคำสั่งว่ายังสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาหรือ คำสั่งนั้นอีกภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด โดยกำหนดให้จำเลยวาง หลักประกันความเสียหายที่อาจจะมีขึ้นในอนาคตตามจำนวนที่เห็น สมควรกำหนดก็ได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา หรือคำสั่ง</p>	
	<p>มาตรา 109 สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนหรือ ค่าเสียหายตามหมวดนี้ให้ขาดอายุความเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสาม ปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ที่ต้องรับผิดชอบ หรือเมื่อพ้น กำหนดระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหาย</p>	
	<p>มาตรา 110 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในผลแห่งการกระทำที่ลูกจ้างของตนหรือ บุคคลภายนอกได้กระทำไปในการทำงานให้แก่ตน แต่ชอบที่จะได้รับ ชดใช้คืนจากบุคคลดังกล่าว เว้นแต่ตนจะมีส่วนผิดในการสั่งให้ทำการ เลือกลงตัวบุคคล การควบคุม หรือการอื่นอันมีผลโดยตรงให้เกิดความเสียหายขึ้นนั้น</p>	

หมวด 7 บทกำหนดโทษ	หมวด 11 บทกำหนดโทษ	
<p>มาตรา 98 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ออกตามมาตรา 9 หรือขัดขวางการกระทำใดๆ ตามคำสั่งดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ในกรณีที่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวหรือขัดขวางการกระทำใดๆ ตามคำสั่งดังกล่าวเป็นผู้ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายจากภาวะมลพิษ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา 111 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดในการควบคุม ระวัง หรือบรรเทาผลร้ายจากอันตรายและความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการแพร่กระจายของมลพิษหรือห้ามมิให้กระทำการใดที่จะมีผลเป็นการเพิ่มความรุนแรงแก่ภาวะมลพิษตามมาตรา 11 หรือขัดขวางการกระทำตามคำสั่งดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท</p> <p>ในกรณีที่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ซึ่งก่อให้เกิดการแพร่กระจายของมลพิษหรือก่อให้เกิดภาวะมลพิษ และการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหรือขัดขวางดังกล่าว นั้น ส่งผลต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยของประชาชน หรือต่อทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐเป็นอันมาก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา 99 ผู้ใดบุกรุกหรือครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือเข้าไปกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการทำลาย ทำให้สูญหาย หรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ หรือก่อให้เกิดมลพิษอันมีผลกระทบต่อ</p>	<p>มาตรา 112 ผู้ใดบุกรุกหรือครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลาย ทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ หรือก่อให้เกิดมลพิษอันมีผลกระทบต่อคุณภาพ</p>	

<p>ต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา 43 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>สิ่งแวดล้อมในเขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา 38 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา 100 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 44 หรือตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา 45 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา 113 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 40 หรือตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา 42 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา 101 ผู้ใดแพร่หรือไขข่าวที่ไม่เป็นความจริงเกี่ยวกับอันตราย จากแหล่งกำเนิดมลพิษใดโดยมีเจตนาที่จะทำลายชื่อเสียงหรือความไว้วางใจของสาธารณชนต่อการดำเนินกิจการโดยชอบด้วยกฎหมายของแหล่งกำเนิดมลพิษ นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>หากการแพร่หรือไขข่าวตามวรรคหนึ่งกระทำโดยการประกาศโฆษณาหรือออกข่าวทางหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือสื่อมวลชนอย่างอื่น ผู้กระทำผิดดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา 116 ผู้ใดแพร่หรือไขข่าวที่ไม่เป็นความจริงเกี่ยวกับอันตรายจากแหล่งกำเนิดมลพิษใด โดยมีเจตนาที่จะทำลายชื่อเสียงหรือความไว้วางใจของสาธารณชนต่อการดำเนินกิจการโดยชอบด้วยกฎหมายของแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น หรือต่อหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>หากการแพร่หรือไขข่าวตามวรรคหนึ่ง กระทำโดยการประกาศโฆษณาหรือออกข่าวทางหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือสื่ออย่างอื่น ผู้กระทำผิดดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	

<p>มาตรา 101/1 ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตผู้ใดก่อสร้างหรือดำเนินโครงการหรือกิจการก่อนที่รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 48 จะได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งแสนบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือหยุดการกระทำนั้น</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการก่อสร้างหรือดำเนินการในโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการใดที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติในวรรคหนึ่งกึ่งหนึ่ง</p>	<p>มาตรา 114 ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตผู้ใดก่อสร้างหรือดำเนินโครงการหรือกิจการก่อนที่รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 45 จะได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งแสนบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือหยุดการกระทำนั้น</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการก่อสร้างหรือดำเนินการในโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการใดที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติในวรรคหนึ่งกึ่งหนึ่ง</p>	
<p>มาตรา 101/2 ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตผู้ใดไม่นำส่งรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 51/5 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท</p>	<p>มาตรา 115 ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตผู้ใดไม่นำส่งรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 51 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท</p>	
	<p>มาตรา 117 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 60 วรรคหนึ่ง (1) ผู้ใดระบายหรือปล่อยทิ้งมลพิษที่ยังไม่ได้ทำการบำบัดหรือกำจัดให้มีคุณภาพตามมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่กำหนดในมาตรา 57 หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม</p>	

	<p>มาตรา 58 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือหยุดหรือระงับการกระทำนั้น</p> <p>เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 60 วรรคหนึ่ง (1) ผู้ใดไม่มีผู้ควบคุมการดำเนินการตามประกาศที่ออกตามมาตรา 60 วรรคหนึ่ง (2) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท</p> <p>ในกรณีที่การกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งทำให้เกิดผลเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างร้ายแรง หรือกระทำในเขตควบคุมมลพิษ ผู้กระทำความผิดดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกินห้าหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือหยุดหรือระงับการกระทำนั้น</p>	
	<p>มาตรา 118 เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา 60 วรรคหนึ่ง (1) หรือ (2) ผู้ใดไม่จัดทำทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ หรือไม่จัดทำรายงานการระบายหรือปล่อยมลพิษ หรือจัดทำทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ หรือรายงานการระบายหรือปล่อยมลพิษ ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในประกาศที่ออกตามมาตรา 60 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท</p>	

<p>มาตรา 102 ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 65 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p>	<p>มาตรา 127 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา 81 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p>	
<p>มาตรา 103 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 67 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>		
<p>มาตรา 104 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 71 หรือผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 72 หรือข้อกำหนดของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 74 หรือมาตรา 75 วรรคหนึ่ง หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 80 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>		
<p>มาตรา 105 ผู้ใดรับจ้างเป็นผู้ควบคุมหรือรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 73 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา 119 ผู้ใดเป็นผู้ควบคุมโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 66 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา 106 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียผู้ใดไม่จัดเก็บสถิติ ข้อมูล หรือไม่ทำบันทึกหรือรายงานตามมาตรา 80 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา 120 ผู้ควบคุมผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา 107 ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานใดที่ตนมีหน้าที่ต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้โดยแสดง</p>	<p>มาตรา 121 ผู้ใดจัดทำรายงานในการระบายหรือปล่อยมลพิษตามมาตรา 60 วรรคหนึ่ง (3) โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ</p>	

<p>ข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	
<p>มาตรา 108 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 82 (1) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา 122 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 76 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>**ในร่าง พรบ.ฯ ไม่มีเลขมาตรา 123-125 (เลขกระโดด)</p>
<p>มาตรา 109 ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือของเสียผู้ใดที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีคำสั่งให้หยุดหรือปิดการดำเนินกิจการให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสียตามมาตรา 82 (4) หรือผู้ควบคุมผู้ใดที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีคำสั่งให้เพิกถอนการเป็นผู้ควบคุมมลพิษตามมาตรา 82 (5) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือฝ่าฝืนดำเนินกิจการต่อไป ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา 126 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา 78 มาตรา 79 และมาตรา 80 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ</p>	
<p>มาตรา 110 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดจ้างบุคคลที่ถูกเพิกถอนการเป็นผู้ควบคุมแล้ว ให้ควบคุมการทำงานของระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย ซึ่งตนมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องจัดให้มีตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท</p>	<p>มาตรา 128 เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใด จ้าง วาน ไซ้ หรือกระทำการใด ๆ เพื่อให้บุคคลซึ่งไม่ได้รับใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม ให้ควบคุมการทำงานของระบบบำบัดหรือกำจัดมลพิษซึ่งตนมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องจัดให้มีตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท</p>	

<p>มาตรา 110/1 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบในเขตกรุงเทพมหานครและในส่วนภูมิภาคได้ตามความเหมาะสม</p> <p>คณะกรรมการเปรียบเทียบแต่ละคณะให้มีจำนวนสามคน และต้องแต่งตั้งจากผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้</p> <p>การพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ การประชุม และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>มาตรา 130 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบในเขตกรุงเทพมหานครและในส่วนภูมิภาคได้ตามความเหมาะสม</p> <p>คณะกรรมการเปรียบเทียบแต่ละคณะให้มีจำนวนสามคน และต้องแต่งตั้งจากผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้</p> <p>การพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ การประชุม และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	
<p>มาตรา 111 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการ หรือผู้จัดการของนิติบุคคลนั้น หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดนั้น</p>	<p>มาตรา 129 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่ทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย</p>	

	<p>มาตรา 131 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินสองปี ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้</p> <p>ในกรณีที่พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ</p> <p>เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>	
บทเฉพาะกาล	บทเฉพาะกาล	
	<p>มาตรา 132 ให้องค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่ได้จดทะเบียนไว้ตามพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ให้ถือว่าได้รับการขึ้นทะเบียนเพื่อทำงานด้านการอนุรักษ์ การสงวน การคุ้มครอง การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัตินี้</p>	
<p>มาตรา 112 ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะ</p>	<p>มาตรา 133 ในวาระเริ่มแรก ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา 13 ให้คณะกรรมการ</p>	

<p>กรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าคณะกรรมการที่ได้แต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่</p>	<p>สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา 13 (1) (2) และ (3) และให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการและเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	
	<p>มาตรา 134 ให้คณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีคณะกรรมการบริหารกองทุนสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้</p>	
	<p>มาตรา 135 ให้โอนบรรดาเงิน ทรัพย์สิน สิทธิ และหนี้สินของกองทุนสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ไปเป็นของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้</p>	
	<p>มาตรา 136 ให้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เป็นแผนปฏิบัติการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดระยะเวลาตามแผน</p>	
	<p>มาตรา 137 แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา</p>	

	<p>คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ที่ยื่นต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้ว และสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังไม่ได้เสนอขอตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมคืนแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดให้ส่วนราชการที่เสนอแผนนั้น ไปดำเนินการขอรับงบประมาณประจำปีงบประมาณของส่วนราชการต่อไป</p> <p>คำขอจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินตามแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัดที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอขอตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และได้รับจัดสรรงบประมาณจากสำนักงบประมาณแล้ว ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดำเนินการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ต่อไป จนกว่าจะแล้วเสร็จ</p> <p>โครงการหรือกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัดที่ได้รับจัดสรรงบประมาณจากสำนักงบประมาณตามวรรคหนึ่งแล้ว หากปรากฏในภายหลังแล้วว่าไม่</p>	
--	--	--

	สามารถดำเนินการได้เนื่องจากไม่สามารถลงนามก่อนนี้ผูกพันได้ ภายในระยะเวลาสองปีงบประมาณให้เสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติเพื่อพิจารณาทบทวนโครงการ	
	มาตรา 138 ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณา รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะ กรรมการผู้ชำนาญการเพื่อทำหน้าที่พิจารณารายงานการประเมินผล กระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้	
มาตรา 113 บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2518 ที่ใช้บังคับ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับให้คงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้จนกว่าจะได้มีการออก กฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งตาม พระราชบัญญัตินี้	มาตรา 142 บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดย พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตาม พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	

<p>มาตรา 114 ให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานเกี่ยวกับการศึกษา และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่แล้วตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นผู้ที่มีสิทธิทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อไป ทั้งนี้ จงกว่ารัฐมนตรีจะกำหนดให้ผู้นั้นมาดำเนินการขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา 140 ให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 เป็นผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ</p>	
	<p>มาตรา 141 คำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้ และให้พิจารณาดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การใดที่ได้ดำเนินการไปตามขั้นตอนโดยชอบตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 แล้ว ให้ถือว่าดำเนินการโดยชอบตามพระราชบัญญัตินี้</p>	

<p>มาตรา 115 บรรดารายงานเกี่ยวกับการศึกษา และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการใดตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518 ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้ดำเนินการพิจารณาให้ความเห็นชอบได้ต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518 ทั้งนี้ โดยให้อำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการพิจารณาอำนาจหน้าที่ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>มาตรา 139 บรรดารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังไม่จบกระบวนการพิจารณาให้ถือว่าเป็นรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ให้รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 ที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือได้รับความเห็นชอบ หรือถือได้ว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการแล้ว สามารถนำไปใช้เพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือประกอบการศึกษาอนุญาตตามกฎหมายได้ต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งความเห็นของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือความเห็นชอบหรือถือได้ว่าได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ จากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน</p>	
--	--	--

	<p>มาตรา 143 เมื่อมีกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัยใช้บังคับแล้ว ให้ความผิดอาญาตามมาตรา 114 วรรคหนึ่ง มาตรา 115 มาตรา 117 วรรคสอง มาตรา 118 มาตรา 127 และมาตรา 128 เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยและให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย โดยให้อัตราโทษปรับทางอาญาเปลี่ยนเป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย</p>	
อัตราค่าธรรมเนียม	อัตราค่าธรรมเนียม	
1. ค่าขอรับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ยกเล็ก)		
2. ใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม ปีละ 5,000 บาท	1. ใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ปีละ 5,000 บาท	
3. ค่าขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม ฉบับละ 40 บาท		
4. ใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม ปีละ 4,000 บาท	2. ใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม ปีละ 5,000 บาท	
	3. ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ 100 บาท	
5. ค่าขอรับใบอนุญาตเป็นผู้รับจ้างให้บริการ ฉบับละ 40 บาท		
6. ใบอนุญาตเป็นผู้รับจ้างให้บริการ ปีละ 4,000 บาท		
7. การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต	4.. การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต	